

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 228



Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 64

14 iunie 2021

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2021/C 228/01 Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* . . . 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2021/C 228/02 Cauza C-572/18 P: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 22 aprilie 2021 – thyssenkrupp Electrical Steel GmbH, thyssenkrupp Electrical Steel Ugo/Comisia Europeană [Recurs – Uniunea vamală – Regulamentul (UE) nr. 952/2013 – Articolul 211 alineatul (6) – Autorizație de perfecționare activă a anumitor oțeluri magnetice cu grăunți orientați – Risc de afectare negativă a intereselor esențiale ale producătorilor din Uniune – Analizarea condițiilor economice – Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 – Articolul 259 – Concluziile Comisiei Europene privind condițiile economice – Articolul 263 TFUE – Act care nu este supus căilor de atac] 2

2021/C 228/03 Cauza C-46/19 P: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 22 aprilie 2021 – Consiliul Uniunii Europene/Kurdistan Workers' Party (PKK), Comisia Europeană, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord [Recurs – Politica externă și de securitate comună – Combaterea terorismului – Măsuri restrictive luate împotriva anumitor persoane și entități – Înghețarea fondurilor – Poziția comună 2001/931/PESC – Articolul 1 alineatele (3), (4) și (6) – Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 – Articolul 2 alineatul (3) – Menținerea unei organizații pe lista persoanelor, a grupurilor și a entităților implicate în acte de terorism – Condiții – Decizie a unei autorități competente – Persistența riscului de implicare în activități teroriste – Baza factuală a deciziilor de înghețare a fondurilor – Decizie de revizuire a deciziei naționale care a justificat includerea inițială – Obligația de motivare] 3

RO

2021/C 228/04	Cauza C-485/19: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 22 aprilie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Krajský súd v Prešove – Slovacia) – LH/Profi Credit Slovakia s.r.o. [Trimitere preliminară – Protecția consumatorilor – Directiva 2008/48/CE – Contracte de credit pentru consumatori – Directiva 93/13/CEE – Clauze abuzive – Plată efectuată în temeiul unei clauze nelegale – Îmbogățire nejustificată a creditorului – Prescripția dreptului la restituire – Principiile dreptului Uniunii – Principiul efectivității – Articolul 10 alineatul (2) din Directiva 2008/48 – Informații care trebuie menționate într-un contract de credit – Eliminarea anumitor cerințe naționale în temeiul jurisprudenței Curții – Interpretarea versiunii anterioare a reglementării naționale în conformitate cu această jurisprudență – Efecte în timp]	3
2021/C 228/05	Cauza C-537/19: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 22 aprilie 2021 – Comisia Europeană/Republica Austria (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Directiva 2004/18/CE – Contracte de achiziții publice de lucrări – Contract între o entitate publică și o întreprindere privată, care are ca obiect locațiunea unei clădiri neconstruite încă – Articolul 1 – Realizarea unei lucrări care răspunde nevoilor precizate de locatar – Articolul 16 – Excludere)	4
2021/C 228/06	Cauza C-703/19: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 22 aprilie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Naczelny Sąd Administracyjny – Polonia) – J.K./Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Katowicach [Trimitere preliminară – Fiscalitate – Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Articolul 98 alineatul (2) – Posibilitate pentru statele membre de a aplica una sau două cote reduse de TVA anumitor livrări de bunuri și prestări de servicii – Calificare a unei activități comerciale drept „prestare de servicii” – Anexa III punctul 12a – Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 – Articolul 6 – Noțiunea de „servicii de restaurant și de catering” – Preparate culinare pregătite pentru consumul imediat pe loc în localurile vânzătorului sau într-o zonă de fast food – Preparate culinare pregătite pentru consumul imediat la pachet]	5
2021/C 228/07	Cauza C-826/19: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 22 aprilie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Landesgericht Korneuburg – Austria) – WZ/Austrian Airlines AG [Trimitere preliminară – Transport aerian – Compensarea și asistența pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și a anulării sau a întârzierii prelungite a zborurilor – Regulamentul (CE) nr. 261/2004 – Articolul 6 – Zbor întârziat – Articolul 8 alineatul (3) – Devierea unui zbor către un alt aeroport care deservește același oraș, aceeași aglomerație urbană sau aceeași regiune – Noțiunea de „anulare” – Împrejurări excepționale – Compensarea pasagerilor aerieni în eventualitatea anulării sau a întârzierii prelungite la sosire a unui zbor – Obligația de a suporta costul transferului de la aeroportul de sosire efectiv spre aeroportul de destinație prevăzut inițial]	5
2021/C 228/08	Cauza C-896/19: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 20 aprilie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Prim'Awla tal-Qorti Civili – Ġurisdizzjoni Kostituzzjonali – Malta) – Repubblika/Il-Prim Ministru („Trimitere preliminară – Articolul 2 TUE – Valorile Uniunii Europene – Statul de drept – Articolul 49 TUE – Aderarea la Uniune – Menținerea nivelului de protecție a valorilor Uniunii – Protecție jurisdicțională efectivă – Articolul 19 TUE – Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Domeniu de aplicare – Independența judecătorilor unui stat membru – Procedura de numire – Competența prim-ministrului – Participarea unui comitet de numire a membrilor sistemului judiciar”)	7
2021/C 228/09	Cauza C-73/20: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 22 aprilie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – ZM în calitate de lichidator al Oeltrans Befrachtungsgesellschaft mbH/E. A. Frerichs [Trimitere preliminară – Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 – Proceduri de insolvență – Articolul 4 – Legea aplicabilă procedurii de insolvență – Legea statului membru pe al cărui teritoriu este deschisă procedura – Articolul 13 – Acte prejudiciabile pentru adunarea creditorilor – Excepție – Condiții – Act supus legii unui alt stat membru decât statul de deschidere a procedurii – Act care nu poate fi atacat în temeiul acestei legi – Regulamentul (CE) nr. 593/2008 – Legea aplicabilă obligațiilor contractuale – Articolul 12 alineatul (1) litera (b) – Domeniul legii aplicabile – Executarea obligațiilor născute din acesta – Plată efectuată în executarea unui contract supus legii unui alt stat membru decât statul de deschidere a procedurii – Executare de către un terț – Acțiune în restituirea acestei plăți în cadrul unei proceduri de insolvență – Legea aplicabilă plății respective]	8
2021/C 228/10	Cauza C-75/20: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 22 aprilie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Lituania) – „Lifosa” UAB/Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos [Trimitere preliminară – Uniunea vamală – Codul vamal comunitar – Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 – Articolul 29 alineatul (1) – Articolul 32 alineatul (1) litera (e) punctul (i) – Codul vamal al Uniunii – Regulamentul (UE) nr. 952/2013 – Articolul 70 alineatul (1) – Articolul 71 alineatul (1) litera (e) punctul (i) – Stabilirea valorii în vamă – Valoarea de tranzacție – Ajustare – Preț care include livrarea la frontieră]	8

2021/C 228/11	Cauza C-13/19: Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 3 martie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Audiencia Provincial de Zaragoza – Spania) – Ibercaja Banco, SA/TJ, UK [Trimitere preliminară – Articolul 53 alineatul (2) și articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții – Protecția consumatorilor – Directiva 93/13/CEE – Contract de credit ipotecar – Clauze abuzive – Clauză de limitare a variabilității ratei dobânzii (clauza așa-numită „prag”) – Contract de novatie – Renunțare la acțiunile în justiție împotriva clauzelor contractului – Lipsa caracterului obligatoriu – Directiva 2005/29/CE – Practici comerciale neloiale ale întreprinderilor față de consumatori – Articolul 6 alineatul (1) și articolul 7 alineatul (1)]	9
2021/C 228/12	Cauza C-841/19: Ordonanța Curții (Camera a opta) din 3 martie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de lo Social n° 41 de Madrid – Spania) – JL/Fondo de Garantía Salarial (Fogasa) [Trimitere preliminară – Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții – Directiva 2006/54/CE – Articolul 2 alineatul (1) și articolul 4 – Egalitatea de remunerare între lucrătorii de sex masculin și cei de sex feminin – Acordul cadru cu privire la munca pe fracțiune de normă – Clauza 4 – Lucrători pe fracțiune de normă, în principal de sex feminin – Instituție națională care garantează lucrătorilor în cauză plata creanțelor neachitate de angajatorii lor insolvari – Plafonul plății acestor creanțe – Quantumul plafonului redus pentru lucrătorii pe fracțiune de normă în funcție de raportul dintre timpul de lucru al acestora din urmă și timpul de lucru al lucrătorilor cu normă întreagă – Principiul pro rata temporis]	10
2021/C 228/13	Cauza C-507/20: Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 3 martie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Pécsi Törvényszék – Ungaria) – FGSZ Földgázzállító Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága [Trimitere preliminară – Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Articolul 90 – Reducerea bazei de impozitare – Neplata totală sau parțială a prețului – Creanță devenită definitiv nerecuperabilă – Termen de prescripție pentru a solicita reducerea ulterioară a bazei de impozitare a TVA-ului – Data la care începe să curgă termenul] . . .	11
2021/C 228/14	Cauza C-523/20: Ordonanța Curții (Camera a zecea) din 3 martie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Győri Törvényszék – Ungaria) – Koppány 2007 Kft./Vas Megyei Kormányhivatal [Trimitere preliminară – Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții – Securitate socială – Regulament (UE) nr. 1231/2010 – Legislație aplicabilă – Certificat A 1 – Articolul 1 – Extinderea beneficiului certificatului A 1 la resortisanții țărilor terțe care își au reședința în mod legal pe teritoriul unui stat membru – Reședință legală – Noțiune)	11
2021/C 228/15	Cauza C-592/20: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Düsseldorf (Germania) la 11 noiembrie 2020 – NT, RV, BS, ER/British Airways plc	12
2021/C 228/16	Cauza C-681/20 P: Recurs introdus la 16 decembrie 2020 de smart things solutions GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 15 octombrie 2020 în cauza T-48/19, smart things solutions/EUIPO – Samsung Electronics (smart:)things)	12
2021/C 228/17	Cauza C-41/21 P: Recurs introdus la 26 ianuarie 2021 de Allergan Holdings France împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 18 noiembrie 2020 în cauza T-664/19, Allergan Holdings France/EUIPO – Dermavita (JUVEDERM ULTRA)	13
2021/C 228/18	Cauza C-50/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Spania) la 29 ianuarie 2021 – Prestige and Limousine, S.L./Área Metropolitana de Barcelona	13
2021/C 228/19	Cauza C-54/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Krajowa Izba Odwoławcza (Polonia) la 29 ianuarie 2021 – Konsorcjum: ANTEA POLSKA S. A., „Pectore-Eco” sp. z o.o., Instytut Ochrony Środowiska – Państwowy Instytut Badawczy/Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie	14
2021/C 228/20	Cauza C-63/21 P: Recurs introdus la 2 februarie 2021 de Laure Camerin împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera șaptea) din 24 noiembrie 2020 în cauza T-367/19, Camerin/Comisia	16

2021/C 228/21	Cauza C-90/21 P: Recurs introdus la 12 februarie 2021 de Vincent Thunus, Jaime Barragán, Marc D'hooge, Alexandra Felten, Christophe Nègre, Patrick Vanhoudt împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 2 decembrie 2020 în cauza T-247/19, Thunus și alții/BEI	16
2021/C 228/22	Cauza C-91/21 P: Recurs introdus la 12 februarie 2021 de Vincent Thunus, Jaime Barragán, Marc D'hooge, Alexandra Felten, Christophe Nègre, Patrick Vanhoudt împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 2 decembrie 2020 în cauza T-318/19, Thunus și alții/BEI	17
2021/C 228/23	Cauza C-111/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 25 februarie 2021 – BT/Laudamotion GmbH	18
2021/C 228/24	Cauza C-146/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel București (România) la data de 3 martie 2021 – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice / VB, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București -Serviciul Soluționare Contestații 1	19
2021/C 228/25	Cauza C-159/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Fővárosi Törvényszék (Ungaria) la 11 martie 2021 – GM/Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság și alții	19
2021/C 228/26	Cauza C-168/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour de cassation (Franța) la 16 martie 2021 – Procureur général près la cour d'appel d'Angers/KL	20
2021/C 228/27	Cauza C-172/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Köln (Germania) la 19 martie 2021 – EF/Deutsche Lufthansa AG	21
2021/C 228/28	Cauza C-183/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Saarbrücken (Germania) la 23 martie 2021 – Maxxus Group GmbH & Co. KG/Globus Holding GmbH & Co. KG	21
2021/C 228/29	Cauza C-187/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Kúria (Republica Ungară) la 25 martie 2021 – FAWKES Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	22
2021/C 228/30	Cauza C-188/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Kúria (Republica Ungară) la 25 martie 2021 – Megatherm-Csillaghegy Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	23
2021/C 228/31	Cauza C-189/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de College van Beroep voor het bedrijfsleven (Țările de Jos) la 26 martie 2021 – R. en R./Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit . . .	23
2021/C 228/32	Cauza C-194/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 29 martie 2021 – Staatssecretaris van Financiën/X	24
2021/C 228/33	Cauza C-195/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Rayonen sad Lukovit (Bulgaria) la 26 martie 2021 – LB/Smetna palata na Republika Bulgaria	24
2021/C 228/34	Cauza C-203/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Okrazhen sad – Burgas (Bulgaria) la 31 martie 2021 – Procedura penală împotriva „DELTA STROY 2003” EOOD	25
2021/C 228/35	Cauza C-246/21 P: Recurs introdus la 19 aprilie 2021 de Parlamentul European împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra extinsă) din 3 februarie 2021 în cauza T-17/19, Parlamentul European/Giulia Moi	26
2021/C 228/36	Cauza C-469/19: Ordonanța președintelui Camerei a doua a Curții din 4 martie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – All in One Star Ltd	27
2021/C 228/37	Cauza C-606/20: Ordonanța președintelui Curții din 26 februarie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht Düsseldorf – Germania) – EZ/Iberia Lineas Aereas de Espana, Sociedad Unipersonal	27

Tribunalul

2021/C 228/38	Cauza T-504/19: Hotărârea Tribunalului din 14 aprilie 2021 – Crédit lyonnais/BCE [„Politica economică și monetară – Supraveghere prudențială a instituțiilor de credit – Articolul 4 alineatul (1) litera (d) și alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 – Calcularea indicatorului efectului de levier – Refuz parțial al BCE de a autoriza excluderea expunerilor care îndeplinesc anumite condiții – Articolul 429 alineatul (14) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 – Neexaminarea tuturor elementelor relevante ale cauzei – Autoritate de lucru judecat – Articolul 266 TFUE”]	28
2021/C 228/39	Cauza T-415/19: Ordonanța Tribunalului din 9 aprilie 2021 – Laroni/Parlamentul [„Drept instituțional – Statutul unic al deputaților europeni – Deputați europeni aleși în circumscripții italiene – Adoptarea de către Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (Oficiul Președinției Camerei Deputaților, Italia) a Deciziei nr. 14/2018 în materie de pensii – Modificarea cuantumului pensiilor deputaților naționali italieni – Modificarea corelativă de către Parlamentul European a cuantumului pensiilor anumitor foști deputați europeni aleși în Italia – Decesul reclamantului – Necontinuarea procesului de către avânzii-cauză – Nepronunțare asupra fondului”]	29
2021/C 228/40	Cauza T-496/20: Ordonanța Tribunalului din 8 aprilie 2021 – CRII-GEN și alții/Comisia [„Acțiune în anulare – Produse fitosanitare – Substanța activă glifosat – Cerere de reexaminare în vederea retragerii sau a modificării aprobării – Articolul 21 din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 – Respingere – Act care nu este supus căilor de atac”]	29
2021/C 228/41	Cauza T-157/21: Acțiune introdusă la 22 martie 2021 – RG/Consiliul	30
2021/C 228/42	Cauza T-171/21: Acțiune introdusă la 29 martie 2021 – Ubisoft Entertainment/EUIPO – Huawei Technologies (FOR HONOR)	31
2021/C 228/43	Cauza T-172/21: Acțiune introdusă la 31 martie 2021 – Valve/Comisia	32
2021/C 228/44	Cauza T-207/21: Acțiune introdusă la 16 aprilie 2021 – Polynt/ECHA	32
2021/C 228/45	Cauza T-208/21: Acțiune introdusă la 16 aprilie 2021 – Dorit/EUIPO – Erwin Suter (DORIT)	33
2021/C 228/46	Cauza T-210/21: Acțiune introdusă la 19 aprilie 2021 – Vintae Luxury Wine Specialists/EUIPO – R. Lopez de Heredia Viña Tondonia (LOPEZ DE HARO)	34
2021/C 228/47	Cauza T-213/21: Acțiune introdusă la 16 aprilie 2021 – Mlékárna Hlinsko/Comisia	35
2021/C 228/48	Cauza T-217/21: Acțiune introdusă la 20 aprilie 2021 – SB/eu-LISA	36
2021/C 228/49	Cauza T-219/21: Acțiune introdusă la 23 aprilie 2021 – Agora Invest/EUIPO – Transportes Maquinaria y Obras (TRAMOSA)	37
2021/C 228/50	Cauza T-221/21: Acțiune introdusă la 25 aprilie 2021 – Italia/Comisia	38
2021/C 228/51	Cauza T-222/21: Acțiune introdusă la 26 aprilie 2021 – Shopify/EUIPO – Rossi și alții (Shoppi)	39
2021/C 228/52	Cauza T-224/21: Acțiune introdusă la 27 aprilie 2021 – PepsiCo/EUIPO (Smartfood)	40
2021/C 228/53	Cauza T-225/21: Acțiune introdusă la 27 aprilie 2021 – Ryanair/Comisia	40
2021/C 228/54	Cauza T-226/21: Acțiune introdusă la 27 aprilie 2021 – Retail Royalty/EUIPO – Fashion Energy (Dispozitiv în forma unui vultur)	41

IV

(Informări)

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2021/C 228/01)

Ultima publicație

JO C 217, 7.6.2021

Publicații anterioare

JO C 206, 31.5.2021

JO C 189, 17.5.2021

JO C 182, 10.5.2021

JO C 180, 10.5.2021

JO C 163, 3.5.2021

JO C 148, 26.4.2021

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <https://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 22 aprilie 2021 – thyssenkrupp Electrical Steel GmbH, thyssenkrupp Electrical Steel Ugo/Comisia Europeană

(Cauza C-572/18 P) ⁽¹⁾

[Recurs – Uniunea vamală – Regulamentul (UE) nr. 952/2013 – Articolul 211 alineatul (6) – Autorizație de perfecționare activă a anumitor oțeluri magnetice cu grăunți orientați – Risc de afectare negativă a intereselor esențiale ale producătorilor din Uniune – Analizarea condițiilor economice – Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 – Articolul 259 – Concluziile Comisiei Europene privind condițiile economice – Articolul 263 TFUE – Act care nu este supus căilor de atac]

(2021/C 228/02)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: thyssenkrupp Electrical Steel GmbH, thyssenkrupp Electrical Steel Ugo (reprezentanți: M. Günes și L. C. Heinisch, Rechtsanwälte)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: J.-F. Brakeland și F. Clotuche-Duvieusart, agenți)

Dispozitivul

1) Respinge recursul în cauza C-572/18 P.

2) thyssenkrupp Electrical Steel GmbH și thyssenkrupp Electrical Steel Ugo suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 436, 3.12.2018.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 22 aprilie 2021 – Consiliul Uniunii Europene/Kurdistan Workers' Party (PKK), Comisia Europeană, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord

(Cauza C-46/19 P) ⁽¹⁾

[Recurs – Politica externă și de securitate comună – Combaterea terorismului – Măsuri restrictive luate împotriva anumitor persoane și entități – Înghețarea fondurilor – Poziția comună 2001/931/PESC – Articolul 1 alineatele (3), (4) și (6) – Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 – Articolul 2 alineatul (3) – Menținerea unei organizații pe lista persoanelor, a grupurilor și a entităților implicate în acte de terorism – Condiții – Decizie a unei autorități competente – Persistența riscului de implicare în activități teroriste – Baza factuală a deciziilor de înghețare a fondurilor – Decizie de revizuire a deciziei naționale care a justificat includerea inițială – Obligația de motivare]

(2021/C 228/03)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: B. Driessen și S. Van Overmeire, agenți)

Celelalte părți din procedură: Kurdistan Workers' Party (PKK) (reprezentanți: A. M. van Eik și T. M. D. Buruma, avocați), Comisia Europeană (reprezentanți: R. Tricot, T. Ramopoulos și J. Norris, agenți), Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: inițial S. Brandon, agent, asistat de P. Nevill, barrister, ulterior de F. Shibli și S. McCrory, agenți, asistați de P. Nevill, barrister)

Intervenienți în susținerea recurentului: Republica Franceză (reprezentanți: A.-L. Desjonquères, B. Fodda și J.-L. Carré, agenți), Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: M. K. Bulterman și J. Langer, agenți)

Dispozitivul

- 1) Anulează punctele 1-11, 13 și 14 din dispozitivul Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 15 noiembrie 2018, PKK/Consiliul (T-316/14, EU:T:2018:788).
- 2) Trimite cauza spre judecare Tribunalului Uniunii Europene.
- 3) Cererile privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

⁽¹⁾ JO C 103, 18.3.2019.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 22 aprilie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Krajský súd v Prešove – Slovacia) – LH/Profi Credit Slovakia s.r.o.

(Cauza C-485/19) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Protecția consumatorilor – Directiva 2008/48/CE – Contracte de credit pentru consumatori – Directiva 93/13/CEE – Clauze abuzive – Plată efectuată în temeiul unei clauze nelegale – Îmbogățire nejustificată a creditorului – Prescripția dreptului la restituire – Principiile dreptului Uniunii – Principiul efectivității – Articolul 10 alineatul (2) din Directiva 2008/48 – Informații care trebuie menționate într-un contract de credit – Eliminarea anumitor cerințe naționale în temeiul jurisprudenței Curții – Interpretarea versiunii anterioare a reglementării naționale în conformitate cu această jurisprudență – Efecte în timp]

(2021/C 228/04)

Limba de procedură: slovacă

Instanța de trimitere

Krajský súd v Prešove

Părțile din procedura principală

Reclamant: LH

Pârâtă: Profi Credit Slovakia s.r.o.

Dispozitivul

- 1) Principiul efectivității trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care prevede că o acțiune introdusă de un consumator în scopul restituirii unor sume plătite fără a fi datorate în cadrul executării unui contract de credit, în temeiul unor clauze abuzive în sensul Directivei 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii sau al unor clauze contrare cerințelor Directivei 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului, este supusă unui termen de prescripție de trei ani care începe să curgă din ziua în care a intervenit îmbogățirea nejustificată.
- 2) Articolul 10 alineatul (2) și articolul 22 alineatul (1) din Directiva 2008/48, astfel cum au fost interpretate prin Hotărârea din 9 noiembrie 2016, Home Credit Slovakia (C 42/15, EU:C:2016:842), sunt aplicabile unui contract de credit care a fost încheiat înainte de pronunțarea acestei hotărâri și înainte de o modificare a reglementării naționale operată pentru a se conforma interpretării reținute în hotărârea menționată.

⁽¹⁾ JO C 305, 9.9.2019.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 22 aprilie 2021 – Comisia Europeană/Republica Austria

(Cauza C-537/19) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Directiva 2004/18/CE – Contracte de achiziții publice de lucrări – Contract între o entitate publică și o întreprindere privată, care are ca obiect locațiunea unei clădiri neconstruite încă – Articolul 1 – Realizarea unei lucrări care răspunde nevoilor precizate de locatar – Articolul 16 – Excludere)

(2021/C 228/05)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Haasbeek, M. Noll-Ehlers și P. Ondrůšek, agenți)

Pârâtă: Republica Austria (reprezentanți: inițial M. Fruhmann, ulterior J. Schmoll, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 295, 2.9.2019.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 22 aprilie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Naczelny Sąd Administracyjny – Polonia) – J.K./Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Katowicach

(Cauza C-703/19) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Fiscalitate – Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Articolul 98 alineatul (2) – Posibilitate pentru statele membre de a aplica una sau două cote reduse de TVA anumitor livrări de bunuri și prestări de servicii – Calificare a unei activități comerciale drept „prestare de servicii” – Anexa III punctul 12a – Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 – Articolul 6 – Noțiunea de „servicii de restaurant și de catering” – Preparate culinare pregătite pentru consumul imediat pe loc în localurile vânzătorului sau într-o zonă de fast food – Preparate culinare pregătite pentru consumul imediat la pachet]

(2021/C 228/06)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Naczelny Sąd Administracyjny.

Părțile din procedura principală

Reclamant: J.K.

Pârâtă: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Katowicach

Cu participarea: Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców

Dispozitivul

Articolul 98 alineatul (2) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/47/CE a Consiliului din 5 mai 2009, în ceea ce privește cotele reduse ale taxei pe valoarea adăugată coroborat cu punctul 12a din anexa III la această directivă și cu articolul 6 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112 trebuie interpretat în sensul că intră în sfera noțiunii de „servicii de restaurant și de catering” furnizarea de alimente însoțită de servicii conexe suficiente, destinate să permită consumul imediat al acestor alimente de către clientul final, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere. În cazul în care clientul final alege să nu beneficieze de mijloacele materiale și umane puse la dispoziția sa de persoana impozabilă pentru a însoți consumul de alimente furnizate, trebuie să se considere că niciun serviciu conex nu însoțește furnizarea acestor alimente.

⁽¹⁾ JO C 27, 27.1.2020.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 22 aprilie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Landesgericht Korneuburg – Austria) – WZ/Austrian Airlines AG

(Cauza C-826/19) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Transport aerian – Compensarea și asistența pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și a anulării sau a întârzierii prelungite a zborurilor – Regulamentul (CE) nr. 261/2004 – Articolul 6 – Zbor întârziat – Articolul 8 alineatul (3) – Devierea unui zbor către un alt aeroport care deservește același oraș, aceeași aglomerație urbană sau aceeași regiune – Noțiunea de „anulare” – Împrejurări excepționale – Compensarea pasagerilor aeriени în eventualitatea anulării sau a întârzierii prelungite la sosire a unui zbor – Obligația de a suporta costul transferului de la aeroportul de sosire efectiv spre aeroportul de destinație prevăzut inițial]

(2021/C 228/07)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesgericht Korneuburg

Părțile din procedura principală

Reclamant: WZ

Pârâtă: Austrian Airlines AG

Dispozitivul

- 1) Articolul 8 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 trebuie interpretat în sensul că, în cazul în care un zbor este deviat spre un aeroport care deservește același oraș ca aeroportul prevăzut inițial, suportarea costului transferului pasagerilor între cele două aeroporturi, prevăzută de această dispoziție, nu este supusă condiției ca primul aeroport să fie situat pe teritoriul aceluiași oraș, al aceleiași aglomerații urbane sau al aceleiași regiuni ca al doilea aeroport.
- 2) Articolul 5 alineatul (1) litera (c), articolul 7 alineatul (1) și articolul 8 alineatul (3) din Regulamentul nr. 261/2004 trebuie interpretate în sensul că un zbor deviat care aterizează pe un aeroport diferit de cel prevăzut inițial, dar care deservește același oraș, aceeași aglomerație urbană sau aceeași regiune, nu poate să confere pasagerului un drept la compensație pentru anularea zborului. Cu toate acestea, pasagerul unui zbor deviat spre un aeroport alternativ care deservește același oraș, aceeași aglomerație urbană sau aceeași regiune ca aeroportul prevăzut inițial dispune în principiu de un drept la compensație în temeiul acestui regulament atunci când ajunge la destinația sa finală cu trei ore sau mai mult după ora de sosire prevăzută inițial de operatorul efectiv de transport aerian.
- 3) Articolele 5 și 7, precum și articolul 8 alineatul (3) din Regulamentul nr. 261/2004 trebuie interpretate în sensul că, pentru a determina amploarea întârzierii la sosire suferite de un pasager al unui zbor deviat care a aterizat pe un aeroport diferit de cel prevăzut inițial, dar care deservește același oraș, aceeași aglomerație urbană sau aceeași regiune, este necesar să se ia drept referință ora la care pasagerul ajunge efectiv, în urma transferului său, la aeroportul prevăzut inițial sau, dacă este cazul, la o altă destinație apropiată convenită cu operatorul efectiv de transport aerian.
- 4) Articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul nr. 261/2004 trebuie interpretat în sensul că, pentru a se exonera de obligația de compensare a pasagerilor în eventualitatea întârzierii prelungite la sosire a unui zbor, un operator efectiv de transport aerian se poate prevala de o împrejurare excepțională care nu a afectat respectivul zbor întârziat, ci un zbor anterior operat de el însuși cu aceeași aeronavă în cadrul antepenultimei rotații a acestei aeronave, cu condiția să existe o legătură de cauzalitate directă între apariția acestei împrejurări și întârzierea prelungită la sosire a zborului ulterior, aspect a cărui apreciere revine instanței de trimitere, ținând seama în special de modul de operare a aeronavei în discuție de către operatorul efectiv de transport aerian în cauză.
- 5) Articolul 8 alineatul (3) din Regulamentul nr. 261/2004 trebuie interpretat în sensul că, atunci când un zbor deviat aterizează pe un aeroport diferit de aeroportul prevăzut inițial, dar care deservește același oraș, aceeași aglomerație urbană sau aceeași regiune, operatorul efectiv de transport aerian este obligat să ofere din proprie inițiativă pasagerului suportarea costului transferului spre aeroportul de destinație prevăzut inițial sau, dacă este cazul, spre o altă destinație apropiată convenită cu pasagerul menționat.
- 6) Articolul 8 alineatul (3) din Regulamentul nr. 261/2004 trebuie interpretat în sensul că încălcarea de către operatorul efectiv de transport aerian a obligației sale de a suporta costul transferului unui pasager de la aeroportul alternativ spre aeroportul prevăzut inițial sau spre o altă destinație convenită cu pasagerul nu conferă acestuia din urmă dreptul la o compensație forfetară în temeiul articolului 7 alineatul (1) din acest regulament. În schimb, această încălcare dă naștere, în beneficiul pasagerului menționat, unui drept la rambursarea sumelor plătite de acesta și care, având în vedere împrejurările proprii fiecărei spețe, se dovedesc necesare, adecvate și rezonabile pentru a remedia deficiența operatorului de transport.

(¹) JO C 77, 9.3.2020.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 20 aprilie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Prim'Awla tal-Qorti Ċivili – Ġurisdizzjoni Kostituzzjonali – Malta) – Repubblika/Il-Prim Ministru

(Cauza C-896/19) ⁽¹⁾

(„Trimitere preliminară – Articolul 2 TUE – Valorile Uniunii Europene – Statul de drept – Articolul 49 TUE – Aderarea la Uniune – Menținerea nivelului de protecție a valorilor Uniunii – Protecție jurisdicțională efectivă – Articolul 19 TUE – Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Domeniu de aplicare – Independența judecătorilor unui stat membru – Procedura de numire – Competența prim-ministrului – Participarea unui comitet de numire a membrilor sistemului judiciar”)

(2021/C 228/08)

Limba de procedură: malteza

Instanța de trimitere

Prim'Awla tal-Qorti Ċivili – Ġurisdizzjoni Kostituzzjonali

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Repubblika

Pârât: Il-Prim Ministru

cu participarea: WY

Dispozitivul

- 1) Articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE trebuie interpretat în sensul că poate fi aplicat într-o cauză în care o instanță națională este sesizată cu o acțiune prevăzută de dreptul național și prin care se urmărește ca această instanță să se pronunțe cu privire la conformitatea cu dreptul Uniunii a unor dispoziții naționale care reglementează procedura de numire a judecătorilor din statul membru căruia îi aparține instanța menționată. În vederea interpretării acestei dispoziții, articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie să fie luat în considerare în mod corespunzător.
- 2) Articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE trebuie interpretat în sensul că nu se opune unor dispoziții naționale care conferă prim-ministrului statului membru în cauză o competență decisivă în procesul de numire a judecătorilor, prevăzând totodată intervenția, în acest proces, a unui organ independent însărcinat printre altele cu evaluarea candidaților la un post de judecător și cu furnizarea unui aviz prim-ministrului menționat.

⁽¹⁾ JO C 77, 9.3.2020.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 22 aprilie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – ZM în calitate de lichidator al Oeltrans Befrachtungsgesellschaft mbH/E. A. Frerichs

(Cauza C-73/20) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 – Proceduri de insolvență – Articolul 4 – Legea aplicabilă procedurii de insolvență – Legea statului membru pe al cărui teritoriu este deschisă procedura – Articolul 13 – Acte prejudiciabile pentru adunarea creditorilor – Excepție – Condiții – Act supus legii unui alt stat membru decât statul de deschidere a procedurii – Act care nu poate fi atacat în temeiul acestei legi – Regulamentul (CE) nr. 593/2008 – Legea aplicabilă obligațiilor contractuale – Articolul 12 alineatul (1) litera (b) – Domeniul legii aplicabile – Executarea obligațiilor născute din acesta – Plată efectuată în executarea unui contract supus legii unui alt stat membru decât statul de deschidere a procedurii – Executare de către un terț – Acțiune în restituirea acestei plăți în cadrul unei proceduri de insolvență – Legea aplicabilă plății respective]

(2021/C 228/09)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Recurent: ZM în calitate de lichidator al Oeltrans Befrachtungsgesellschaft mbH

Intimat: E. A. Frerichs

Dispozitivul

Articolul 13 din Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind procedurile de insolvență și articolul 12 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (Roma I) trebuie interpretate în sensul că legea aplicabilă contractului în temeiul acestui din urmă regulament reglementează de asemenea plata efectuată de un terț în executarea obligației contractuale de plată a uneia dintre părțile la contract atunci când, în cadrul unei proceduri de insolvență, această plată este contestată ca act prejudiciabil pentru adunarea creditorilor.

⁽¹⁾ JO C 191, 8.6.2020.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 22 aprilie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Lituania) – „Lifosa” UAB/Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Cauza C-75/20) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Uniunea vamală – Codul vamal comunitar – Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 – Articolul 29 alineatul (1) – Articolul 32 alineatul (1) litera (e) punctul (i) – Codul vamal al Uniunii – Regulamentul (UE) nr. 952/2013 – Articolul 70 alineatul (1) – Articolul 71 alineatul (1) litera (e) punctul (i) – Stabilirea valorii în vamă – Valoarea de tranzacție – Ajustare – Preț care include livrarea la frontieră]

(2021/C 228/10)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Părțile din procedura principală

Reclamantă: „Lifosa” UAB

Pârâtă: Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

cu participarea: Kauno teritorinė muitinė, „Transchema” UAB

Dispozitivul

Articolul 29 alineatul (1) și articolul 32 alineatul (1) litera (e) punctul (i) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, precum și articolul 70 alineatul (1) și articolul 71 alineatul (1) litera (e) punctul (i) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii trebuie interpretate în sensul că, pentru a stabili valoarea în vamă a mărfurilor importate, nu este necesar să se adauge la valoarea de tranzacție a acestora cheltuielile efectiv suportate de producător pentru transportul acestor mărfuri până la punctul de introducere a lor pe teritoriul vamal al Uniunii Europene, în condițiile în care, conform condițiilor de livrare convenite, obligația de a acoperi aceste cheltuieli este în sarcina producătorului, chiar dacă respectivele cheltuieli depășesc prețul plătit efectiv de importator, cât timp acest preț corespunde valorii reale a mărfurilor menționate, aspect a cărui verificare revine instanței de trimitere.

(¹) JO C 137, 27.4.2020.

Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 3 martie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Audiencia Provincial de Zaragoza – Spania) – Ibercaja Banco, SA/TJ, UK

(Cauza C-13/19) (¹)

[Trimitere preliminară – Articolul 53 alineatul (2) și articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții – Protecția consumatorilor – Directiva 93/13/CEE – Contract de credit ipotecar – Clauze abuzive – Clauză de limitare a variabilității ratei dobânzii (clauza așa-numită „prag”) – Contract de novație – Renunțare la acțiunile în justiție împotriva clauzelor contractului – Lipsa caracterului obligatoriu – Directiva 2005/29/CE – Practici comerciale neloiale ale întreprinderilor față de consumatori – Articolul 6 alineatul (1) și articolul 7 alineatul (1)]

(2021/C 228/11)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Audiencia Provincial de Zaragoza

Părțile din procedura principală

Recurentă: Ibercaja Banco, SA

Intimați: TJ și UK

Dispozitivul

1) Articolul 6 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii trebuie interpretat în sensul că nu se opune ca o clauză dintr-un contract încheiat între un profesionist și un consumator al cărei caracter abuziv este susceptibil să fie constatat pe cale judiciară să poată face obiectul unui contract de novație între acest profesionist și acest consumator, prin care consumatorul renunță la efectele la care conduce declararea caracterului abuziv al respectivei clauze, cu condiția ca renunțarea menționată să fie urmarea unui consimțământ liber și în cunoștință de cauză al consumatorului, aspect a cărui verificare îi revine instanței naționale. În schimb, clauza prin care același consumator renunță, în ceea ce privește diferende viitoare, la introducerea de acțiuni în justiție întemeiate pe drepturile pe care acesta le deține în temeiul Directivei 93/13 nu este obligatorie pentru consumatorul menționat.

- 2) Articolul 3 din Directiva 93/13 trebuie interpretat în sensul că o clauză dintr-un contract de credit ipotecar încheiat între un profesionist și un consumator, care vizează modificarea unei clauze potențial abuzive dintr-un contract anterior încheiat între aceștia sau care prevede că respectivul consumator renunță la introducerea oricărei acțiune în justiție împotriva acestui profesionist poate fi considerată ca nefăcând obiectul unei negocieri individuale, întrucât același consumator nu a putut avea vreo influență asupra conținutului noii clauze, aspect a cărui verificare îi revine instanței de trimitere.
- 3) Articolele 3-5 din Directiva 93/13 trebuie interpretate în sensul că cerința de transparență care îi incumbă unui profesionist în temeiul acestor dispoziții presupune că, la data încheierii unui contract de novăție care, pe de o parte, vizează modificarea unei clauze potențial abuzive dintr-un contract încheiat anterior și, pe de altă parte, prevede că consumatorul renunță la introducerea oricărei acțiune în justiție împotriva profesionistului, acestui consumator trebuie să i se dea posibilitatea să înțeleagă toate consecințele juridice și economice determinate care decurg pentru el din încheierea respectivului contract de novăție.
- 4) A zecea și a treisprezecea întrebare adresate de Audiencia Provincial de Zaragoza (Curtea Provincială din Zaragoza, Spania) sunt vădit inadmisibile.

(¹) JO C 148, 29.04.2019

Ordonanța Curții (Camera a opta) din 3 martie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de lo Social n° 41 de Madrid – Spania) – JL/Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

(Cauza C-841/19) (¹)

[Trimitere preliminară – Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții – Directiva 2006/54/CE – Articolul 2 alineatul (1) și articolul 4 – Egalitatea de remunerare între lucrătorii de sex masculin și cei de sex feminin – Acordul cadru cu privire la munca pe fracțiune de normă – Clauza 4 – Lucrători pe fracțiune de normă, în principal de sex feminin – Instituție națională care garantează lucrătorilor în cauză plata creanțelor neachitate de angajatorii lor insolvabili – Plafonul plății acestor creanțe – Cuantumul plafonului redus pentru lucrătorii pe fracțiune de normă în funcție de raportul dintre timpul de lucru al acestora din urmă și timpul de lucru al lucrătorilor cu normă întreagă – Principiul pro rata temporis]

(2021/C 228/12)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Social n° 41 de Madrid

Părțile din procedura principală

Reclamant: JL

Pârât: Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

Dispozitivul

Articolul 2 alineatul (1) și articolul 4 din Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări naționale care, în ceea ce privește plata de către instituția națională responsabilă a salariilor și a indemnizațiilor neplătite lucrătorilor din cauza insolvenței angajatorului lor, prevede un plafon al acestei plăți pentru lucrătorii cu normă întreagă, care, în cazul lucrătorilor pe fracțiune de normă, este redus proporțional cu timpul de lucru efectuat de aceștia din urmă în raport cu timpul de lucru efectuat de lucrătorii cu normă întreagă.

(¹) JO C 45, 10.2.2020.

Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 3 martie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Pécsi Törvényszék – Ungaria) – FGSZ Földgázzállító Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Cauza C-507/20) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Articolul 90 – Reducerea bazei de impozitare – Neplata totală sau parțială a prețului – Creanță devenită definitiv nerecuperabilă – Termen de prescripție pentru a solicita reducerea ulterioară a bazei de impozitare a TVA-ului – Data la care începe să curgă termenul]

(2021/C 228/13)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Pécsi Törvényszék

Părțile din procedura principală

Reclamantă: FGSZ Földgázzállító Zrt.

Pârâtă: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Dispozitivul

Articolul 90 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată coroborat cu principiile neutralității fiscale și efectivității trebuie interpretat în sensul că, atunci când un stat membru stabilește un termen de prescripție la expirarea căruia persoana impozabilă, care dispune de o creanță devenită definitiv nerecuperabilă, nu mai poate invoca dreptul său de a obține o reducere a bazei de impozitare, acest termen trebuie să înceapă să curgă nu de la data executării obligației de plată prevăzute inițial, ci de la data la care creanța a devenit definitiv nerecuperabilă.

⁽¹⁾ JO C 28, 25.1.2021.

Ordonanța Curții (Camera a zecea) din 3 martie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Győri Törvényszék – Ungaria) – Koppány 2007 Kft./Vas Megyei Kormányhivatal

(Cauza C-523/20) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții – Securitate socială – Regulament (UE) nr. 1231/2010 – Legislație aplicabilă – Certificat A 1 – Articolul 1 – Extinderea beneficiului certificatului A 1 la resortisanții țărilor terțe care își au reședința în mod legal pe teritoriul unui stat membru – Reședință legală – Noțiune)

(2021/C 228/14)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Győri Törvényszék

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Koppány 2007 Kft.

Pârâtă: Vas Megyei Kormányhivatal

Dispozitivul

Articolul 1 din Regulamentul (UE) nr. 1231/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de extindere a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 și a Regulamentului (CE) nr. 987/2009 la resortisanții țărilor terțe care nu fac obiectul regulamentelor respective exclusiv pe motive de cetățenie trebuie interpretat în sensul că resortisanții ai țărilor terțe care locuiesc temporar într-un stat membru în temeiul unui permis de ședere, care dispun de un document de declarare a locului de cazare validat de autoritatea competentă privind străinii și care lucrează în diferite state membre pentru un angajator stabilit în acest stat membru pot invoca beneficiul normelor de coordonare prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 465/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2012 și prin Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului nr. 883/2004, în scopul stabilirii legislației în domeniul securității sociale care li se aplică acestora, cu condiția să aibă reședința și să lucreze în mod legal pe teritoriul statelor membre.

(¹) JO C 28, 25.1.2021.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Düsseldorf (Germania) la 11 noiembrie 2020 – NT, RV, BS, ER/British Airways plc

(Cauza C-592/20)

(2021/C 228/15)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Reclamanți: NT, RV, BS, ER

Pârâtă: British Airways plc

Curtea (Camera a noua) a statuat prin Ordonanța din 22 aprilie 2021 că articolul 2 litera (b) și articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) (¹) trebuie interpretat în sensul că, în cadrul unui zbor de legătură alcătuit din două segmente de zbor, care a făcut obiectul unei rezervări unice, un pasager care la sosire înregistrează o întârziere de trei ore sau mai mult, din cauza anulării celui de al doilea segment de zbor, care trebuia efectuat de alt operator de transport aerian decât cel cu care acest pasager a încheiat contractul de transport, își poate îndrepta acțiunea în despăgubire, în temeiul articolului 7 alineatul (1) din acest regulament, împotriva acestui operator de transport aerian și poate solicita, în sarcina lui, plata compensației prevăzute de această dispoziție, stabilită în funcție de distanța totală a respectivului zbor de legătură, de la punctul de plecare al primului segment de zbor până la punctul de sosire al celui de al doilea segment de zbor.

(¹) JO 2004, L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218.

Recurs introdus la 16 decembrie 2020 de smart things solutions GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 15 octombrie 2020 în cauza T-48/19, smart things solutions/EUIPO – Samsung Electronics (smart:)things)

(Cauza C-681/20 P)

(2021/C 228/16)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: smart things solutions GmbH (reprezentant: R. Dissmann, avocat)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), Samsung Electronics GmbH

Prin Ordonanța din 24 martie 2021, Curtea de Justiție (Camera de admitere în principiu a recursurilor) a statuat că recursul nu este admis în principiu și că smart things solutions GmbH suportă propriile cheltuieli de judecată.

Recurs introdus la 26 ianuarie 2021 de Allergan Holdings France împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 18 noiembrie 2020 în cauza T-664/19, Allergan Holdings France/EUIPO – Dermavita (JUVEDERM ULTRA)

(Cauza C-41/21 P)

(2021/C 228/17)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Allergan Holdings France (reprezentanți: T. de Haan, avocat, și J. Day, Solicitor)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), Dermavita Co. Ltd

Prin Ordonanța din 29 aprilie 2021, Curtea de Justiție (Camera de admitere în principiu a recursurilor) a decis ca recursul să nu fie admis în principiu și a dispus ca Allergan Holdings France să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Spania) la 29 ianuarie 2021 – Prestige and Limousine, S.L./Área Metropolitana de Barcelona

(Cauza C-50/21)

(2021/C 228/18)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Prestige and Limousine, S.L.

Pârâtă: Área Metropolitana de Barcelona

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 49 și articolul 107 alineatul (1) TFUE se opun unor norme naționale – acte cu putere de lege și acte administrative – care, fără un motiv întemeiat, limitează numărul de licențe pentru VTC ⁽¹⁾ la una la treizeci sau mai puțin de licențe de taxi?
- 2) Articolul 49 și articolul 107 alineatul (1) TFUE se opun unei dispoziții naționale care, fără un motiv întemeiat, impune obligația de a obține o a doua licență și cerințe suplimentare pentru VTC utilizate pentru prestarea de servicii urbane?

⁽¹⁾ Autovehicule de închiriat cu șofer.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Krajowa Izba Odwoławcza (Polonia) la 29 ianuarie 2021 –
Konsorcjum: ANTEA POLSKA S. A., „Pectore-Eco” sp. z o.o., Instytut Ochrony Środowiska –
Państwowy Instytut Badawczy/Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie**

(Cauza C-54/21)

(2021/C 228/19)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Krajowa Izba Odwoławcza

Părțile din procedura principală

Recurente: Konsorcjum: ANTEA POLSKA S. A., „Pectore-Eco” sp. z o.o., Instytut Ochrony Środowiska – Państwowy Instytut Badawczy

Intimat: Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie

Întrebările preliminare

- 1) Principiul tratamentului egal și nediscriminatoriu al operatorilor economici și principiul transparenței, prevăzute la articolul 18 alineatul (1) din Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE ⁽¹⁾ (denumită în continuare „Directiva 2014/24/UE”), permit o interpretare a articolului 21 alineatul (1) din Directiva 2014/24/UE și a articolului 2 punctul 1 din Directiva (UE) 2016/943 a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția know-how-ului și a informațiilor de afaceri nedivulgate (secrete comerciale) împotriva dobândirii, utilizării și divulgării ilegale ⁽²⁾ (denumită în continuare „Directiva 2016/943”) și în special a termenilor „ca întreg sau astfel cum se prezintă sau se articulează elementele acestora, cunoscute la nivel general sau ușor accesibile” și „au valoare comercială prin faptul că sunt secrete” și a precizării potrivit căreia „autoritatea contractantă nu dezvăluie informațiile transmise de către operatorii economici și desemnate de aceștia ca fiind confidențiale” în sensul că un operator economic poate rezerva cu titlu de secret comercial orice informație pentru motivul că nu dorește să o divulge operatorilor economici concurenți?
- 2) Principiul tratamentului egal și nediscriminatoriu al operatorilor economici și principiul transparenței, prevăzute la articolul 18 alineatul (1) din Directiva 2014/24/UE, permit o interpretare a articolului 21 punctul 1 din Directiva 2014/24/UE și a articolului 2 punctul 1 din Directiva (UE) 2016/943 potrivit căreia operatorii economici care participă la o procedură de atribuire a unui contract de achiziții publice pot rezerva cu titlu secret comercial documentele menționate la articolele 59 și 60 din Directiva 2014/24/UE și în anexa XII la Directiva 2014/24/UE, integral sau parțial, în special în ceea ce privește lista experiențelor, a referințelor, lista persoanelor propuse pentru executarea contractului și calificările lor profesionale, numele și capacitățile entităților ale căror capacități vor fi utilizate sau ale subcontractanților, în cazul în care aceste documente sunt necesare pentru a demonstra respectarea condițiilor de participare la procedură sau pentru a evalua ofertele în conformitate cu criteriile de evaluare sau pentru a constata că oferta este conformă cu celelalte cerințe impuse de autoritatea contractantă, cuprinse în documentația procedurii (anunțul de participare, caietul de sarcini)?
- 3) Principiul tratamentului egal și nediscriminatoriu al operatorilor economici și principiul transparenței, prevăzute la articolul 18 alineatul (1) din Directiva 2014/24/UE, coroborate cu articolul 58 alineatul (1), articolul 63 alineatul (1) și articolul 67 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2014/24/UE permit autorității contractante să accepte în același timp o declarație a operatorului economic în sensul că dispune de resursele de personal solicitate de autoritatea contractantă sau declarate de el însuși, ale unor entități ale căror resurse dorește să le utilizeze sau ale unor subcontractanți, ceea ce trebuie să dovedească autorității contractante, în conformitate cu reglementările în vigoare, precum și o declarație potrivit căreia simpla divulgare către operatorii economici concurenți a datelor referitoare la respectivele persoane sau entități (denumire, nume, experiență, capacități) poate conduce la „acapararea” acestora de către acești operatori economici, astfel încât este necesar ca informațiile respective să fie protejate cu titlu de secret comercial? În lumina celor de mai sus, o legătură atât de efemeră între operatorul economic respectiv și aceste persoane și entități poate fi considerată o probă a faptului că operatorul economic dispune de aceste resurse și, în special, poate permite atribuirea de puncte suplimentare operatorului economic conform criteriilor de evaluare a ofertelor?

- 4) Principiul tratamentului egal și nediscriminatoriu al operatorilor economici și principiul transparenței, prevăzute la articolul 18 alineatul (1) din Directiva 2014/24/UE, permit o interpretare a articolului 21 alineatul (1) din Directiva 2014/24/UE și a articolului 2 punctul 1 din Directiva (UE) 2016/943 în sensul că operatorii economici care participă la o procedură de atribuire a unui contract de achiziții publice pot rezerva cu titlu de secret comercial documentele necesare pentru verificarea conformității ofertei cu cerințele autorității contractante cuprinse în caietul de sarcini (inclusiv în descrierea obiectului contractului) sau pentru evaluarea ofertei conform criteriilor de evaluare a ofertelor, în special în cazul în care aceste documente se referă la respectarea cerințelor autorității contractante cuprinse în caietul de sarcini, în legislația aplicabilă sau în alte documente accesibile publicului sau persoanelor interesate, în particular atunci când această evaluare nu urmează modele comparabile în mod obiectiv și indicatori măsurabili și comparabili din punct de vedere matematic sau fizic, ci o apreciere individuală efectuată de autoritatea contractantă? În consecință, articolul 21 alineatul (1) din Directiva 2014/24/UE și articolul 2 punctul 1 din Directiva 2016/943 pot fi interpretate în sensul că poate fi considerată secret comercial o declarație, prezentată de un operator economic în cadrul unei oferte, privind executarea obiectului unui anumit contract în conformitate cu cerințele autorității contractante cuprinse în caietul de sarcini, a căror respectare este controlată și evaluată de autoritatea contractantă, chiar dacă alegerea metodelor de obținere a rezultatului impus de autoritatea contractantă (obiectul contractului) revine operatorului economic?
- 5) Principiul tratamentului egal și nediscriminatoriu al operatorilor economici și principiul transparenței, prevăzute la articolul 18 alineatul (1) din Directiva 2014/24/UE, coroborate cu articolul 67 alineatul (4) din Directiva 2014/24/UE, potrivit căruia criteriile de atribuire nu au ca efect acordarea unei libertăți de selecție nelimitate autorității contractante, asigură posibilitatea concurenței efective și permit verificarea efectivă a informațiilor furnizate de către ofertanți, în scopul evaluării modului în care ofertele îndeplinesc criteriile de atribuire, permit autorității contractante să stabilească un anumit criteriu de evaluare a ofertelor, în special un criteriu apreciat pe baza unei evaluări individuale a autorității contractante, deși încă din momentul în care se stabilește acest criteriu este cunoscut faptul că operatorii economici vor proteja partea din ofertă referitoare la acest criteriu cu titlu de secret comercial fără ca autoritatea contractantă să se opună, astfel încât operatorii economici concurenți, aflându-se în imposibilitatea de a verifica ofertele concurenților și de a le compara cu propriile oferte, pot avea impresia unei examinări și evaluări total discreționare a ofertelor de către autoritatea contractantă?
- 6) Principiul tratamentului egal și nediscriminatoriu al operatorilor economici și principiul transparenței, prevăzute la articolul 18 alineatul 1 din Directiva 2014/24/UE, coroborate cu articolul 67 alineatul (4) din Directiva 2014/24/UE, potrivit căruia criteriile de atribuire nu au ca efect acordarea unei libertăți de selecție nelimitate autorității contractante, asigură posibilitatea concurenței efective și permit verificarea efectivă a informațiilor furnizate de către ofertanți, în scopul evaluării modului în care ofertele îndeplinesc criteriile de atribuire, pot fi interpretate în sensul că permit autorității contractante să stabilească un criteriu de evaluare a ofertelor precum criteriile privind „conceptul de dezvoltare” și „descrierea modului de executare a contractului” din prezenta procedură?
- 7) Alineatele (1) și (3) ale articolului 1 din Directiva 2007/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2007 de modificare a Directivelor 89/665/CEE și 92/13/CEE ale Consiliului în ceea ce privește ameliorarea eficacității căilor de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziții publice ⁽¹⁾ (denumită în continuare „Directiva privind căile de atac”), care impun statelor membre să asigure operatorilor economici accesul la căi de atac efective împotriva deciziilor luate de autoritățile contractante, precum și disponibilitatea căilor de atac pentru o entitate care a avut vreun interes în obținerea unui anumit contract și care a fost prejudiciată sau riscă să fie prejudiciată printr-o presupusă încălcare trebuie interpretate în sensul că stabilirea de către autoritatea competentă a faptului că documentele rezervate de operatorii economici într-o anumită procedură nu constituie un secret comercial, ceea ce are ca efect divulgarea lor de către autoritatea contractantă și punerea lor la dispoziția operatorilor economici concurenți – în măsura în care acest efect nu rezultă direct din lege – impune autorității competente să adopte o decizie care să permită operatorului economic să formuleze o nouă cale de atac – în limitele conținutului acestor documente, pe care nu le cunoștea anterior, motiv pentru care nu a putut exercita în mod util o cale de atac jurisdicțională – împotriva unui act care nu ar putea fi atacat din cauza expirării termenului de introducere a acesteia, de exemplu prin anularea procedurii de examinare și evaluare a ofertelor în cadrul căreia documentele în cauză sunt rezervate cu titlu de secrete comerciale?

⁽¹⁾ JO 2014, L 94, p. 65.

⁽²⁾ JO 2016, L 157, p. 1.

⁽³⁾ JO 2007, L 335, p. 31.

Recurs introdus la 2 februarie 2021 de Laure Camerin împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera șaptea) din 24 noiembrie 2020 în cauza T-367/19, Camerin/Comisia

(Cauza C-63/21 P)

(2021/C 228/20)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Laure Camerin (reprezentant: M. Casado García-Hirschfeld, avocată)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurente

- Anularea Ordonanței Tribunalului din 24 noiembrie 2020 pronunțate în cauza T-367/19;
- obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor aferente procedurii în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

Recursul are ca obiect anularea ordonanței atacate în măsura în care Tribunalul a constatat lipsa necesității de a se pronunța asupra fondului și inadmisibilitatea cererii introductive prin care se urmărea anularea în parte a deciziei PMO din 17 aprilie 2019, precum și repararea prejudiciului moral suferit ca urmare a neregulilor săvârșite de PMO, care nu îi permit recurente să trăiască în demnitate.

Prin recursul formulat, recurenta contestă în special punctele 50-52 și 54 din ordonanța atacată, punctele 57-62 și 67, precum și la punctele 73 și 74.

În susținerea recursului, recurenta invocă un motiv unic, întemeiat pe denaturarea faptelor și pe erori vădite de apreciere care au determinat o motivare inexactă în drept.

Recurs introdus la 12 februarie 2021 de Vincent Thunus, Jaime Barragán, Marc D’hooge, Alexandra Felten, Christophe Nègre, Patrick Vanhoudt împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 2 decembrie 2020 în cauza T-247/19, Thunus și alții/BEI

(Cauza C-90/21 P)

(2021/C 228/21)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurenți: Vincent Thunus, Jaime Barragán, Marc D’hooge, Alexandra Felten, Christophe Nègre, Patrick Vanhoudt (reprezentant: L. Levi, avocate)

Cealaltă parte din procedură: Banca Europeană de Investiții

Concluziile recurenților

- Anularea Hotărârii Tribunalului din 2 decembrie 2020 în cauza T-247/19;

- În consecință, admiterea concluziilor recurenților formulate în primă instanță și, prin urmare:
- Anularea deciziei cuprinse în fișele de salariu ale recurenților pentru luna februarie 2018, decizie prin care s-a stabilit indexarea anuală a salariului de bază, limitată la 0,7 % pentru anul 2018, și, prin urmare, anularea deciziilor similare cuprinse în fișele de salariu ulterioare;
- Obligarea pârâtei la plata, pentru repararea prejudiciului material, (i) a diferenței de salariu corespunzătoare aplicării indexării anuale pentru 2018, respectiv o creștere de 1,4 % pentru perioada 1 ianuarie 2018-31 decembrie 2018; (ii) a diferenței de salariu care corespunde consecințelor aplicării indexării anuale de 0,7 % pentru 2018 asupra cuantumului salariilor care vor fi plătite începând din ianuarie 2018; (iii) a dobânzilor de întârziere pentru diferențele de salariu datorate până la plata integrală a sumelor datorate, rata dobânzilor de întârziere care trebuie aplicată trebuind să fie calculată pe baza ratei stabilite de Banca Centrală Europeană pentru principalele operațiuni de refinanțare, aplicabilă în perioada vizată, majorată cu trei puncte;
- Obligarea pârâtei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

- 1) Încălcarea dreptului de consultare al colegiului – Denaturarea dosarului
- 2) Încălcarea obligației de motivare – Denaturarea dosarului – Încălcare de către instanță a obligației sale de motivare
- 3) Încălcarea obligației de diligență și a principiului proporționalității

Recurs introdus la 12 februarie 2021 de Vincent Thunus, Jaime Barragán, Marc D’hooge, Alexandra Felten, Christophe Nègre, Patrick Vanhoudt împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 2 decembrie 2020 în cauza T-318/19, Thunus și alții/BEI

(Cauza C-91/21 P)

(2021/C 228/22)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurenți: Vincent Thunus, Jaime Barragán, Marc D’hooge, Alexandra Felten, Christophe Nègre, Patrick Vanhoudt (reprezentant: L. Levi, avocate)

Cealaltă parte din procedură: Banca Europeană de Investiții

Concluziile recurenților

- Anularea Hotărârii Tribunalului din 2 decembrie 2020 în cauza T-318/19;
- În consecință, admiterea concluziilor recurenților formulate în primă instanță și, prin urmare:
 - Declararea prezentei acțiuni drept admisibilă și întemeiată, inclusiv a excepției de nelegalitate pe care o cuprinde;
 - În consecință:
- Anularea deciziei cuprinse în fișele de salariu ale recurenților pentru luna februarie 2019, decizie prin care s-a stabilit indexarea anuală a salariului de bază, limitată la 0,8 % pentru anul 2019, și, prin urmare, anularea deciziilor similare cuprinse în fișele de salariu ulterioare;

- Prin urmare, obligarea pârâtei la plata, pentru repararea prejudiciului material, (i) a diferenței de salariu corespunzătoare aplicării indexării anuale pentru 2019, respectiv o creștere de 1,2 % pentru perioada 1 ianuarie 2019-31 decembrie 2019; (ii) a diferenței de salariu care corespunde consecințelor aplicării indexării anuale de 0,8 % pentru 2019 asupra cuantumului salariilor care vor fi plătite începând din ianuarie 2019; (iii) a dobânzilor de întârziere pentru diferențele de salariu datorate până la plata integrală a sumelor datorate, rata dobânzilor de întârziere care trebuie aplicată trebuind să fie calculată pe baza ratei stabilite de Banca Centrală Europeană pentru principalele operațiuni de refinanțare, aplicabilă în perioada vizată, majorată cu trei puncte;
- Obligarea pârâtei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

- 1) Încălcarea normelor privind competența autorului actului – Încălcarea articolului 18 din Regulamentul de procedură – Denaturarea dosarului – Încălcarea de către instanță a obligației sale de motivare
- 2) Încălcarea dreptului de consultare al colegiului – Denaturarea dosarului
- 3) Încălcarea obligației de motivare – Denaturarea dosarului – Încălcarea de către instanță a obligației sale de motivare
- 4) Încălcarea obligației de diligență și a principiului proporționalității

Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 25 februarie 2021 – BT/Laudamotion GmbH

(Cauza C-111/21)

(2021/C 228/23)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: BT

Pârâtă: Laudamotion GmbH

Întrebările preliminare

- 1) O afecțiune psihică a unui pasager, care ajunge să prezinte un nivel patologic, cauzată de un accident constituie o „vătămare corporală” în sensul articolului 17 alineatul (1) din Convenția pentru unificarea anumitor norme referitoare la transportul aerian internațional, încheiată la Montreal la 28 mai 1999, semnată la 9 decembrie 1999 de Comunitatea Europeană și aprobată în numele acesteia prin Decizia 2001/539/CE ⁽¹⁾ a Consiliului din 5 aprilie 2001?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare:

Articolul 29 din convenția menționată se opune unei cereri de despăgubire întemeiate pe dreptul național aplicabil?

⁽¹⁾ Decizia Consiliului din 5 aprilie 2001 privind încheierea de către Comunitatea Europeană a Convenției pentru unificarea anumitor norme referitoare la transportul aerian internațional (Convenția de la Montreal) (JO 2001, L 194, p. 38, Ediție specială, 07/vol. 8, p. 112).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel București (România) la data de 3 martie 2021 – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice / VB, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București -Serviciul Soluționare Contestații 1

(Cauza C-146/21)

(2021/C 228/24)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Curtea de Apel București

Părțile din acțiunea principală

Recurentă: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice

Intimate: VB, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Serviciul Soluționare Contestații 1

Întrebarea preliminară

Directiva 2006/112/CE ⁽¹⁾ și principiul neutralității se opun, în împrejurări precum cele din litigiul principal, unei reglementări naționale sau practici fiscale potrivit căreia nu ar fi aplicabil unei persoane inspectate și înregistrate postinspecție, în scop de TVA, mecanismul de taxare inversă (măsuri de simplificare) – reglementat imperativ pentru vânzarea de material lemnos pe picior – pe motiv că persoana inspectată nu solicitase și nu obținuse, anterior realizării tranzacțiilor sau la data depășirii plafonului, înregistrarea în scop de TVA?

⁽¹⁾ Directiva 2006/112 a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006 L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Fővárosi Törvényszék (Ungaria) la 11 martie 2021 – GM/Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság și alții

(Cauza C-159/21)

(2021/C 228/25)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Fővárosi Törvényszék

Părțile din procedura principală

Reclamant: GM

Pârâte: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság, Alkotmányvédelmi Hivatal, Terrorrelhárítási Központ

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 11 alineatul (2), articolul 12 alineatul (1) litera (d) și alineatul (2), articolul 23 alineatul (1) litera (b) și articolul 45 alineatele (1) și (3) (5) din Directiva privind procedurile de azil trebuie interpretate ⁽¹⁾ – în lumina articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”) – în sensul că, în cazul în care se aplică excepția prevăzută la articolul 23 alineatul (1) din directiva menționată, referitoare la existența unui motiv de securitate națională, autoritatea unui stat membru care a adoptat o decizie privind protecția internațională prin care refuză sau retrage statutul pe baza unui motiv de securitate națională și autoritatea specializată care a stabilit caracterul confidențial trebuie să se asigure că solicitantului, refugiatului sau străinului beneficiar al protecției subsidiare sau reprezentantului său legal i se garantează în orice caz dreptul de a accesa cel puțin informațiile sau datele confidențiale sau clasificate esențiale pe care se întemeiază decizia întemeiată pe motivul respectiv și de a le utiliza în procedura privind acea decizie, în cazul în care autoritatea responsabilă susține că furnizarea informațiilor sau a datelor respective ar fi contrară motivului de securitate națională?

- 2) În cazul unui răspuns afirmativ, ce trebuie să se înțeleagă exact prin „conținutul esențial” al motivelor confidențiale pe care se întemeiază decizia respectivă, atunci când aplică articolul 23 alineatul (1) litera (b) din Directiva privind procedurile de azil, în lumina articolelor 41 și 47 din cartă?
- 3) Articolul 14 alineatul (4) litera (a) și articolul 17 alineatul (1) litera (d) din Directiva privind condițiile pentru protecția internațională, articolul 45 alineatul (1) litera (a) și alineatele (3) (4) din Directiva privind procedurile de azil și considerentul (49) ⁽²⁾ al acesteia trebuie interpretate în sensul că se opun unei legislații naționale în temeiul căreia retragerea sau excluderea statutului de refugiat sau de străin beneficiar al protecției subsidiare se efectuează în temeiul unei decizii nemotivate, care se bazează exclusiv pe trimiterea automată la avizul obligatoriu și imperativ al autorității specializate, de asemenea nemotivat, care stabilește că există un pericol pentru securitatea națională?
- 4) Considerentele (20) și (34), articolul 4 și articolul 10 alineatul (2) și alineatul (3) litera (d) din Directiva privind procedurile de azil și articolul 14 [alineatul] (4) litera (a) și articolul 17 [alineatul] (1) litera (d) din Directiva privind condițiile pentru protecția internațională trebuie interpretate în sensul că se opun unei legislații naționale în temeiul căreia autoritatea specializată respectivă efectuează o analiză privind motivul de excludere și adoptă o decizie pe fondul în cadrul unei proceduri care nu respectă dispozițiile de drept material și procedurale ale Directivei privind procedurile de azil și ale Directivei privind condițiile pentru protecția internațională?
- 5) Articolul 17 alineatul (1) litera (b) din Directiva privind condițiile pentru protecția internațională trebuie interpretat în sensul că se opune unei excluderi întemeiate pe o împrejurare sau pe o infracțiune cunoscută deja înainte de adoptarea hotărârii sau a deciziei finale de recunoaștere a statutului de refugiat, care nu se bazează pe niciun motiv de excludere nici cu privire la recunoașterea statutului de refugiat, nici cu privire la protecția subsidiară?

⁽¹⁾ Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (JO 2013, L 180, p. 60).

⁽²⁾ Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate (JO 2011, L 337, p. 9).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour de cassation (Franța) la 16 martie 2021 – Procureur général près la cour d’appel d’Angers/KL

(Cauza C-168/21)

(2021/C 228/26)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din procedura principală

Recurent: Procureur général près la cour d’appel d’Angers

Intimat: KL

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 2 alineatul (4) și articolul 4 alineatul (1) din Decizia-cadru 2002/584 ⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că condiția dublei incriminări este îndeplinită într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal, în care se solicită predarea pentru acte care au fost calificate, în statul emitent, drept devastare și jaf constând în fapte de devastare și de jaf de natură să aducă atingere ordinii publice atunci când în statul de executare sunt incriminate infracțiunile de furt cu degradare, distrugere, degradare care nu necesită acest element de încălcare a ordinii publice?

- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, articolul 2 alineatul (4) și articolul 4 alineatul (1) din Decizia-cadru 2002/584 trebuie interpretate în sensul că instanța din statul de executare poate refuza executarea unui mandat european de arestare emis în scopul executării unei pedepse atunci când constată că persoana în cauză a fost condamnată de autoritățile judiciare ale statului emitent la această pedeapsă pentru săvârșirea unei infracțiuni unice a cărei prevenire viza diferite fapte, dar numai o parte din aceste fapte constituie o infracțiune din perspectiva statului de executare? Trebuie să se facă distincție după cum autoritățile statului emitent au considerat că aceste fapte diferite sunt sau nu separabile?
- 3) Articolul 49 alineatul (3) din Carta drepturilor fundamentale impune autorității judiciare a statului membru de executare să refuze executarea unui mandat european de arestare atunci când, pe de o parte, acesta a fost emis în scopul executării unei pedepse unice pentru sancționarea unei infracțiuni unice și, pe de altă parte, ținând cont că anumite fapte pentru care a fost pronunțată această pedeapsă nu constituie o infracțiune în conformitate cu dreptul statului membru de executare, predarea poate fi acordată doar pentru o parte din aceste fapte?

(¹) Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (JO 2002, L 190, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 3).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Köln (Germania) la 19 martie 2021 – EF/Deutsche Lufthansa AG

(Cauza C-172/21)

(2021/C 228/27)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Köln

Părțile din procedura principală

Reclamant: EF

Pârâtă: Deutsche Lufthansa AG

Întrebările preliminare

- 1) Un tarif de întreprindere redus în raport cu tariful normal (în speță 152 de euro în loc de 169 de euro), întemeiat pe un acord-cadru încheiat între un operator de transport aerian și o altă întreprindere și care poate fi rezervat numai de angajații întreprinderii respective pentru călătorii de afaceri, constituie un tarif redus în sensul articolului 3 alineatul (3) prima teză din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 (¹), care nu este disponibil în mod direct sau indirect publicului?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ: un astfel de tarif comercial nu constituie nici un program de fidelizare a clientelei sau un alt program comercial al unui operator de transport aerian sau al unui tour operator în sensul articolului 3 alineatul (3) a doua teză din Regulamentul (CE) nr. 261/2004?

(¹) Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO 2004, L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Saarbrücken (Germania) la 23 martie 2021 – Maxxus Group GmbH & Co. KG/Globus Holding GmbH & Co. KG

(Cauza C-183/21)

(2021/C 228/28)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Saarbrücken

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Maxxus Group GmbH & Co. KG

Pârâtă: Globus Holding GmbH & Co. KG

Întrebarea preliminară

Dreptul Uniunii, în special în ceea ce privește Directiva (Directivă) privind mărcile, și anume Directiva 2008/95/CE ⁽¹⁾, în special articolul 12, și, respectiv, Directiva (UE) 2015/2436 ⁽²⁾, în special articolele 16, 17 și 19, trebuie interpretat în sensul că efectul util al acestor norme se opune unei interpretări a dreptului procedural național

- 1) care, în cadrul unei proceduri civile în radierea unei mărci naționale înregistrate pe motiv de decădere pentru neutilizare, îi impune reclamantului o obligație de prezentare a faptelor distinctă de sarcina probei și
- 2) care, în cadrul acestei obligații de prezentare a faptelor, îi impune reclamantului
 - (a) să prezinte în mod detaliat neutilizarea mărcii de către pârât în cadrul unei astfel de proceduri, în măsura în care acest lucru îi este posibil, și
 - (b) în acest scop, să efectueze propria cercetare pe piață, adecvată cererii de radiere și caracterului individual al mărcii în cauză?

⁽¹⁾ Directiva 2008/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO 2008, L 299, p. 25).

⁽²⁾ Directiva (UE) 2015/2436 a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2015 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO 2015, L 336, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Kúria (Republica Ungară) la 25 martie 2021 – FAWKES Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Cauza C-187/21)

(2021/C 228/29)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Kúria

Părțile din procedura principală

Recurentă: FAWKES Kft.

Intimată: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 30 alineatul (2) literele (a) și (b) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că pot și trebuie să fie considerate drept valoare în vamă numai valorile care figurează în baza de date alimentată grație propriilor operațiuni de vămuire efectuate de autoritatea vamală a statului membru?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare preliminară, în vederea stabilirii valorii în vamă în conformitate cu articolul 30 alineatul (2) literele (a) și (b), este necesar să se recurgă la autoritățile vamale din alte state membre pentru a obține valoarea în vamă a unor mărfuri similare care figurează în bazele de date ale acestora și/sau este necesar să se consulte vreo bază de date comunitară și să se obțină valorile în vamă care figurează în aceasta?
- 3) Articolul 30 alineatul (2) literele (a) și (b) din Regulamentul nr. 2913/92 trebuie interpretat în sensul că, pentru a stabili valoarea în vamă, nu pot fi luate în considerare valorile de tranzacție care se referă la tranzacțiile solicitantului însuși al vămuirii, deși acestea nu au fost contestate nici de autoritatea vamală națională, nici de autoritățile naționale din alte state membre?

- 4) Condiția privind „același sau aproximativ același moment”, stabilită la articolul 30 alineatul (2) literele (a) și (b) din Regulamentul nr. 2913/92, trebuie interpretată în sensul că perioada de referință poate fi limitată la un interval de +/- 45 de zile anterioare și posterioare vămuirii?

(¹) JO 1992, L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Kúria (Republica Ungară) la 25 martie 2021 –
Megatherm-Csillaghegy Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága**

(Cauza C-188/21)

(2021/C 228/30)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Kúria

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Megatherm-Csillaghegy Kft.

Pârât: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Întrebările preliminare

- 1) Principiul neutralității taxei pe valoarea adăugată, [considerentul (30)] și articolele 63, 167, 168, 178 180, 182 și 273 din Directiva TVA (¹) trebuie interpretate în sensul că se opun articolului 137 alineatul 3 ultima teză din az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény [Legea nr. CXXVII din 2007 privind taxa pe valoarea adăugată], în versiunea în vigoare în perioada 1 ianuarie 2015-31 decembrie 2017, conform căreia „inclusiv în cazul în care administrația fiscală anulează numărul de identificare fiscală al persoanei impozabile fără să îl suspende, persoana impozabilă își pierde dreptul de deducere a taxei la data la care decizia de anulare a numărului respectiv rămâne definitivă”, și articolului 137 din aceasta, în versiunea în vigoare în perioada 1 ianuarie 2018-26 noiembrie 2020, conform căruia, „în cazul în care Administrația fiscală și vamală națională anulează numărul de identificare fiscală al persoanei impozabile, aceasta își pierde dreptul de deducere a taxei la data la care decizia de anulare a numărului respectiv rămâne definitivă”?
- 2) Articolul 273 din Directiva TVA trebuie interpretat în sensul că pierderea dreptului de deducere a taxei, ca o consecință juridică obligatorie, depășește (în mod disproporționat) ceea ce este necesar pentru îndeplinirea obiectivului de colectare a taxei și de combatere a fraudei fiscale?

(¹) Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de College van Beroep voor het bedrijfsleven (Țările de Jos)
la 26 martie 2021 – R. en R./Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit**

(Cauza C-189/21)

(2021/C 228/31)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Părțile din procedura principală

Reclamantă: R. en R.

Pârât: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Întrebarea preliminară

Cerința legală în materie de gestionare (CLMG) 10 prevăzută în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului⁽¹⁾, care face referire la articolul 55 prima și a doua teză din Regulamentul nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului⁽²⁾, trebuie interpretată în sensul că această cerință legală în materie de gestionare privește și situația în care se folosește un produs fitosanitar care nu este autorizat în statul membru în cauză în conformitate cu regulamentul menționat?

⁽¹⁾ JO 2013, L 347, p. 549

⁽²⁾ PB 2009, L 309, p. 1

Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 29 martie 2021 – Staatssecretaris van Financiën/X

(Cauza C-194/21)

(2021/C 228/32)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Recurrent: Staatssecretaris van Financiën

Intimat: X

Întrebările preliminare

- 1) Articolele 184 și 185 din Directiva TVA din 2006⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că o persoană impozabilă care a omis, la achiziția unui bun sau a unui serviciu, să efectueze deducerea taxei plătite în amonte („deducerea inițială”) în termenul de decădere valabil la nivel național, în conformitate cu utilizarea prevăzută pentru scopuri taxabile, are dreptul să efectueze această deducere în cadrul unei regularizări (cu ocazia primei utilizări ulterioare a respectivului bun sau serviciu), dacă utilizarea reală de la acel moment al regularizării nu diferă de utilizarea prevăzută?
- 2) Pentru a se răspunde la întrebarea 1, prezintă relevanță faptul că neefectuarea deducerii inițiale nu este legată de o fraudă sau de un abuz de drept și că nu s-au constatat consecințe negative pentru trezoreria publică?

⁽¹⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială 09/vol. 3, p. 7).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Rayonen sad Lukovit (Bulgaria) la 26 martie 2021 – LB/Smetna palata na Republika Bulgaria

(Cauza C-195/21)

(2021/C 228/33)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Rayonen sad Lukovit

Părțile din procedura principală

Reclamant: LB

Pârâtă: Smetna palata na Republika Bulgaria

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 58 alineatul (4) din Directiva 2014/24/UE ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că cerințele impuse prin criteriile de selecție în ceea ce privește capacitatea profesională a personalului operatorilor economici în cadrul unui contract specific în domeniul construcțiilor pot fi mai stricte decât cerințele minime în ceea ce privește formarea și calificarea profesională, impuse de legea specială națională [articolul 163a alineatul (4) din ZUT], fără ca acestea să fie *a priori* o restrângere a concurenței, mai precis: condiția prevăzută a „proporționalității” cerințelor de participare impuse în raport cu obiectul contractului, necesită: a) efectuarea de către instanța națională a unei aprecieri a proporționalității pe baza elementelor de probă colectate de aceasta și a parametrilor specifici ai contractului, chiar și în cazurile în care legea națională stabilește o gamă largă de specialiști care sunt, în principiu, calificați să efectueze activitățile din cadrul contractului sau b) această condiție permite limitarea controlului jurisdicțional doar la examinarea aspectului dacă condițiile de participare sunt prea restrânse față de cele prevăzute în principiu de legea specială națională?
- 2) Dispozițiile titlului II, intitulat „Măsuri și sancțiuni administrative”, din Regulamentul nr. 2988/95 ⁽²⁾ trebuie interpretate în sensul că aceeași încălcare a Zakon za obshtestvenite porachki (Legea privind achizițiile publice), care transpune Directiva 2014/24/UE (inclusiv încălcarea în ceea ce privește stabilirea criteriilor de selecție, pentru care a fost sancționat reclamantul), poate determina consecințe juridice diferite după cum este vorba despre o acțiune fără vinovăție sau încălcarea a fost săvârșită cu intenție sau din neglijență?
- 3) Având în vedere obiectivul articolului 8 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2988/95 și considerentele (43) și (122) ale Regulamentului nr. 1303/2013 ⁽³⁾ principiile securității juridice și efectivității permit ca diferitele autorități naționale chemate să protejeze interesele financiare ale Uniunii Europene să aprecieze în mod diferit aceleași fapte în procedura de atribuire a contractului, mai precis ca autoritatea de gestionare a programului operațional să nu constate o încălcare în stabilirea criteriilor de selecție, dar în cadrul controlului ulterior Curtea de Conturi să considere, în lipsa unor circumstanțe speciale sau noi, că aceste criterii constituie o restrângere a concurenței și să aplice în acest temei autorității contractante o sancțiune administrativă?
- 4) Principiul proporționalității se opune unei dispoziții naționale precum cea prevăzută la articolul 247 alineatul (1) din Legea privind achizițiile publice, care prevede că autoritatea contractantă care încalcă în mod formal interdicția prevăzută la articolul 2 alineatul (2) din aceeași lege este pasibilă de o sancțiune financiară în cuantum de 2 % din valoarea contractului, inclusiv TVA, dar nu mai mare de 10 000 de leva, fără a fi necesar să se constate gravitatea încălcării și efectele sale efective sau potențiale asupra intereselor Uniunii?

⁽¹⁾ Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO 2014, L 94, p. 65).

⁽²⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene (JO 1995, L 312, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 1, p. 166).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului (JO 2013, L 347, p. 320).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Okrazhen sad – Burgas (Bulgaria) la 31 martie 2021 –
Procedura penală împotriva „DELTA STROY 2003” EOOD**

(Cauza C-203/21)

(2021/C 228/34)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Okrazhen sad Burgas

Partea din procedura principală

„DELTA STROY 2003” EOOD

Întrebările preliminare

- 1) Articolele 4 și 5 din Decizia-cadru 2005/212/JAI, precum și articolul 49 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că autorizează o reglementare a unui stat membru potrivit căreia, într-o procedură precum cea din litigiul principal, instanța națională poate aplica o pedeapsă unei persoane juridice pentru o infracțiune concretă a cărei săvârșire nu a fost încă stabilită, întrucât face obiectul unui proces penal paralel neîncheiat în mod definitiv?
- 2) Articolele 4 și 5 din Decizia-cadru 2005/212/JAI, precum și articolul 49 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că autorizează o reglementare a unui stat membru potrivit căreia, într-o procedură precum cea în discuție în litigiul principal, instanța națională poate aplica o sancțiune unei persoane juridice, stabilind cuantumul acestei sancțiuni la valoarea produsului care ar fi fost obținut printr-o infracțiune concretă a cărei săvârșire nu a fost încă stabilită, întrucât face obiectul unui proces penal paralel neîncheiat în mod definitiv?

**Recurs introdus la 19 aprilie 2021 de Parlamentul European împotriva Hotărârii Tribunalului
(Camera a patra extinsă) din 3 februarie 2021 în cauza T-17/19, Parlamentul European/Giulia Moi**

(Cauza C-246/21 P)

(2021/C 228/35)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurent: Parlamentul European (reprezentanți: S. Seyr, M. Windisch, T. Lazian, agenți)

Cealaltă parte din procedură: Giulia Moi

Concluziile recurentului

- anularea hotărârii atacate;
- pronunțarea cu titlu definitiv asupra litigiului dedus judecății Tribunalului, prin admiterea concluziilor formulate de Parlamentul European în procedura în primă instanță;
- obligarea reclamantei din primă instanță la plata tuturor cheltuielilor de judecată din primă instanță și din recurs.

Motivele și principalele argumente

- Primul motiv, potrivit căruia Tribunalul și-a depășit competența și s-a pronunțat *ultra petita* de vreme ce a inclus, în obiectul litigiului, decizia președintelui Parlamentului European prin care se constată existența unei situații de hărțuire și a anulat această decizie (punctele 34, 37, 38 și 76 din hotărârea atacată);
 - al doilea motiv, potrivit căruia Tribunalul a încălcat dreptul la apărare al Parlamentului (punctele 35 și 36 din hotărârea atacată);
 - al treilea motiv, potrivit căruia Tribunalul a încălcat articolul 263 al șaselea paragraf TFUE în măsura în care nu a ținut seama de termenul prevăzut de această dispoziție pentru formularea unei acțiuni în anulare și a inclus în obiectul litigiului decizia, între timp rămasă definitivă, a președintelui Parlamentului European prin care se constată existența unei situații de hărțuire (punctele 76 și 77 din hotărârea atacată);
 - al patrulea motiv, potrivit căruia Tribunalul a încălcat articolul 232 TFUE din momentul în care nu a ținut seama de puterea Parlamentului de a organiza în mod liber propria modalitate de funcționare, așa cum este prevăzut de normele interne privind procedura referitoare la hărțuiri în cazurile care implică deputați și de regulamentul Parlamentului, în special de articolele 166 și 167, aplicabile la data faptelor, cu privire la impunerea de sancțiuni (punctele 12, 13, 63, 66, 129 și 132 din hotărârea atacată).
-

Ordonanța președintelui Camerei a doua a Curții din 4 martie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – All in One Star Ltd

(Cauza C-469/19) ⁽¹⁾

(2021/C 228/36)

Limba de procedură: germana

Președintele Camerei a doua a Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 328, 30.9.2019.

Ordonanța președintelui Curții din 26 februarie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht Düsseldorf – Germania) – EZ/Iberia Lineas Aereas de Espana, Sociedad Unipersonal

(Cauza C-606/20) ⁽¹⁾

(2021/C 228/37)

Limba de procedură: germana

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 62, 22.2.2021.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 14 aprilie 2021 – Crédit lyonnais/BCE

(Cauza T-504/19) ⁽¹⁾

[„Politica economică și monetară – Supraveghere prudențială a instituțiilor de credit – Articolul 4 alineatul (1) litera (d) și alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 – Calcularea indicatorului efectului de levier – Refuz parțial al BCE de a autoriza excluderea expunerilor care îndeplinesc anumite condiții – Articolul 429 alineatul (14) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 – Neexaminarea tuturor elementelor relevante ale cauzei – Autoritate de lucru judecat – Articolul 266 TFUE”]

(2021/C 228/38)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Crédit lyonnais (Lyon, Franța) (reprezentanți: A. Champsaur și A. Delors, avocate)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană (BCE) (reprezentanți: J. Poscia, R. Ugena și F. Bonnard, agenți, asistați de H.-G. Kamann, avocat)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea Deciziei ECB SSM 2019 FRCAG 39 a BCE din 3 mai 2019, adoptată în temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (d) și al articolului 10 din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit (JO 2013, L 287, p. 63) și al articolului 429 alineatul (14) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO 2013, L 176, p. 1, rectificări în JO 2013, L 208, p. 68, și în JO 2013, L 321, p. 6), în măsura în care prin aceasta se refuză autorizarea reclamantei să excludă anumite expuneri din calculul indicatorului efectului de levier

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia ECB SSM-2019-FRCAG-39 a Băncii Centrale Europene (BCE) din 3 mai 2019 în măsura în care prin aceasta s-a respins cererea Crédit lyonnais de a exclude din calculul indicatorului efectului de levier 34 % din expunerile sale față de Caisse des dépôts et consignations.
- 2) Obligă BCE la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 312, 16.9.2019.

Ordonanța Tribunalului din 9 aprilie 2021 – Laroni/Parlamentul(Cauza T-415/19) ⁽¹⁾

[„Drept instituțional – Statutul unic al deputaților europeni – Deputați europeni aleși în circumscripții italiene – Adoptarea de către Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (Oficiul Președinției Camerei Deputaților, Italia) a Deciziei nr. 14/2018 în materie de pensii – Modificarea cuantumului pensiilor deputaților naționali italieni – Modificarea corelativă de către Parlamentul European a cuantumului pensiilor anumitor foști deputați europeni aleși în Italia – Decesul reclamantului – Necontinuarea procesului de către avânzii-cauză – Nepronunțare asupra fondului”]

(2021/C 228/39)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Nereo Laroni (Veneția, Italia) (reprezentant: M. Merola, avocat)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: S. Seyr și S. Alves, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea notei din 11 aprilie 2019 emise de Parlament privind adaptarea cuantumului pensiei de care beneficiază reclamantul ca urmare a intrării în vigoare, la 1 ianuarie 2019, a Deciziei nr. 14/2018 a Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati

Dispozitivul

- 1) Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.
- 2) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 295, 2.9.2019.

Ordonanța Tribunalului din 8 aprilie 2021 – CRII-GEN și alții/Comisia(Cauza T-496/20) ⁽¹⁾

[„Acțiune în anulare – Produse fitosanitare – Substanța activă glifosat – Cerere de reexaminare în vederea retragerii sau a modificării aprobării – Articolul 21 din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 – Respingere – Act care nu este supus căilor de atac”]

(2021/C 228/40)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Comité de recherche et d'information indépendantes sur le génie génétique (CRII-GEN) (Paris, Franța) și alte șase reclamante ale căror nume figurează în anexa la ordonanță (reprezentant: C. Lepage, avocată)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: X. Lewis, G. Gattinara, I. Naglis și G. Koleva, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea deciziei Comisiei din 17 iunie 2020 de respingere a cererii formulate de reclamante în temeiul articolului 21 din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului (JO 2009, L 309, p. 1), prin care se urmărește retragerea sau modificarea aprobării substanței active glifosat.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Constată că nu mai este necesar să se pronunțe cu privire la cererea de intervenție formulată de Bayer Agriculture BV.
- 3) Obligă Comité de recherche et d'information indépendantes sur le génie génétique (CRII-GEN) și celelalte șase reclamante ale căror nume figurează în anexă la plata cheltuielilor de judecată, cu excepția celor efectuate de Bayer Agriculture, aferente cererii sale de intervenție.
- 4) Bayer Agriculture suportă propriile cheltuieli de judecată aferente cererii de intervenție.

(¹) JO C 329, 5.10.2020.

Acțiune introdusă la 22 martie 2021 – RG/Consiliul**(Cauza T-157/21)****(2021/C 228/41)***Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamant: RG (reprezentant: R. Purcell, Solicitor)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- să dispună anularea Deciziei (UE) 2020/2252 a Consiliului din 29 decembrie 2020 (¹) privind semnarea, în numele Uniunii, și aplicarea cu titlu provizoriu a Acordului comercial și de cooperare dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, pe de o parte, și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, pe de altă parte, și a Acordului dintre Uniunea Europeană și Guvernul Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord privind procedurile de securitate pentru schimbul de informații clasificate și protecția acestora (²), în măsura în care decizia aplică provizoriu Irlandei Titlul VII din Partea a treia din Acordul comercial și de cooperare;
- să oblige Consiliul la plata cheltuielilor de judecată în prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă un singur motiv prin care susține că Consiliul a acționat în afara competențelor sale, cu încălcarea unei cerințe procedurale fundamentale și a tratatelor, adoptând o decizie prin care urmărește să creeze obligații pentru Irlanda în cadrul spațiului de libertate, securitate și justiție (SLSJ), fără o opțiune de participare („opt-in”) în sensul Protocolului 21.

- Protocolul face parte din dreptul primar al Uniunii. Acesta respectă de asemenea o prevedere-cheie democratică din cadrul dreptului constituțional irlandez;
- textul Protocolului 21 și prevederile sale corespunzătoare din Constituția irlandeză demonstrează că Irlanda are o competență exclusivă în cadrul SLSJ;

- Acordului comercial și de cooperare este un acord internațional în sensul Protocolului. Prin urmare, o opțiune de participare („opt-in”) este necesară, pentru ca măsurile privind SLSJ să fie obligatorii pentru Irlanda;
- jurisprudența CJUE susține teza potrivit căreia titlul privind Predarea nu este o măsură accesorie care are drept temei juridic adecvat SLSJ.

⁽¹⁾ JO 2020, L 444, p. 2.

⁽²⁾ JO 2020, L 444, p. 14.

**Ațiune introdusă la 29 martie 2021 – Ubisoft Entertainment/EUIPO – Huawei Technologies
(FOR HONOR)**

(Cauza T-171/21)

(2021/C 228/42)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Ubisoft Entertainment (Carentoir, Franța) (reprezentant: J. Bourgeois, lawyer)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Huawei Technologies Co. Ltd (Shenzhen, China)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă FOR HONOR – cererea de înregistrare nr. 14 744 338

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 25/01/2021 în cauza R 1297/2020-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO și a intervenientului la plata tuturor cheltuielilor de judecată și la plata către reclamantă a tuturor cheltuielilor ocazionate de procedura de opoziție și de recurs, inclusiv taxele de recurs.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
 - încălcarea articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.
-

Acțiune introdusă la 31 martie 2021 – Valve/Comisia**(Cauza T-172/21)**

(2021/C 228/43)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: Valve Corp. (Bellevue, Washington, Statele Unite) (reprezentanți: L. Kjøbye, S. Völcker și G. Caldini, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea în tot sau în parte a Deciziei Comisiei din 20 ianuarie 2021 privind o procedură în temeiul articolului 101 TFUE și al articolului 53 din Acordul privind SEE [cazurile AT.40413 – Focus Home, AT.40414 – Koch Media, AT.40420 – ZeniMax, AT.40422 – Bandai Namco și AT.40424 – Capcom – C(2021) 75 final] și
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe erori de drept și de fapt în aplicarea articolului 101 alineatul (1) TFUE, în legătură cu constatarea unor acorduri/practici concertate între Valve și fiecare dintre cei cinci editori de jocuri video, rezultată din extinderea nejustificată efectuată de Comisie a jurisprudenței relevante pentru a include un comportament care nu se încadrează în sfera unei „acțiuni concertate”, precum și pe o eroare de apreciere a comportamentului în discuție.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe erori de drept și de fapt în aplicarea articolului 101 alineatul (1) TFUE, în legătură cu constatarea Comisiei că preținsele acorduri/practici concertate între Valve și fiecare dintre cei cinci editori de jocuri video restrâng concurența „prin obiect”, în sensul articolului 101 alineatul (1) TFUE, erori care au rezultat din faptul că Comisia nu a examinat noutatea comportamentului în discuție, și pe o apreciere eronată a contextului legal și economic relevant, și anume relevanța Directivei privind drepturile de autor, rolul Valve în calitate de platformă bidimensională și natura produselor și a serviciilor în discuție (jocuri video digitale).

Acțiune introdusă la 16 aprilie 2021 – Polynt/ECHA**(Cauza T-207/21)**

(2021/C 228/44)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: Polynt SpA (Scanzorosciate, Italia) (reprezentanți: C. Mereu, P. Sellar și S. Abdel-Qader, avocați)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Produse Chimice

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea admisibilității și temeiniciei cererii;

- anularea deciziei atacate;
- obligarea ECHA la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin acțiunea formulată, reclamanta urmărește anularea deciziei Camerei de recurs a Agenției Europene pentru Produse Chimice din 9 februarie 2021 prin care se menține decizia ECHA prin care s-a solicitat efectuarea unor teste suplimentare în cadrul evaluării substanței „anhidridă hexahidro-4-metilftalică” (cauza A-015-2019) în conformitate cu articolul 40 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ (denumit în continuare „Regulamentul REACH”). În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe eroarea de drept pretins săvârșită de Camera de recurs cu ocazia examinării legalității Deciziei ECHA TPE-D-2114483466-38-01/F din 4 septembrie 2019 referitoare la propunerea de testare a substanței „anhidridă hexahidro-4-metilftalică” (numărul CE 243-072-0 și numărul CAS 19438-60-9) („4-MHHPA”);
2. Al doilea motiv este întemeiat pe eroarea de drept pretins săvârșită de Camera de recurs atunci când a concluzionat că examinarea propunerilor de testări este aceeași cu cea privind verificarea conformității;
3. Al treilea motiv este întemeiat pe faptul că Camera de recurs nu ar fi aplicat testul juridic corect, nu ar fi luat în considerare argumentele reclamantei, ar fi răsturnat sarcina probei în legătură cu cerințele de la punctul 8.7.3. coloana 2 din anexa X la Regulamentul REACH și nu ar fi răspuns la argumentele reclamantei referitoare la constatările cuprinse în Concise International Chemical Assessment Document 75 al Organizației Mondiale a Sănătății;
4. Al patrulea motiv este întemeiat pe pretinsa încălcare/aplicare greșită de către Camera de recurs a articolelor 91-93 din Regulamentul REACH;
5. Al cincilea motiv este întemeiat pe pretinsa nepronunțare a Camerei de recurs asupra argumentelor reclamantei referitoare la încălcarea articolului 13 TFEU, a articolului 25 din Regulamentul REACH și a principiilor protecției bunăstării animalelor, proporționalității și bunei administrări.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO 2006, L 396, p.1, Ediție specială, 13/vol. 60, p. 3).

Acțiune introdusă la 16 aprilie 2021 – Dorit/EUIPO – Erwin Suter (DORIT)

(Cauza T-208/21)

(2021/C 228/45)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Dorit-DFT Fleischereimaschinen GmbH (Ellwangen, Germania) (reprezentant: E. Strauß, avocată)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Erwin Suter AG, Maschinenfabrik Retus (Köllichen, Elveția)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titulara mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a mărcii verbale DORIT – cererea de înregistrare internațională nr. 878 792

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 09/02/2021 în cauza R 127/2020-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- modificarea deciziei atacate și admiterea cererii de declarare a nulității mărcii în litigiu;
- în subsidiar, anularea deciziei atacate;
- obligarea celeilalte părți la plata cheltuielilor de judecată efectuate în fața EUIPO și, dacă este cazul, obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 60 alineatul (1) litera (c) coroborat cu articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 19 aprilie 2021 – Vintae Luxury Wine Specialists/EUIPO – R. Lopez de Heredia Viña Tondonia (LOPEZ DE HARO)

(Cauza T-210/21)

(2021/C 228/46)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: Vintae Luxury Wine Specialists SLU (Logroño, Spania) (reprezentanți: L. Broschat García și L. Polo Flores, avocați).

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO).

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: R. Lopez de Heredia Viña Tondonia SA (Haro, Spania).

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta.

Marca în litigiu: cererea de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative LOPEZ DE HARO – cererea de înregistrare nr. 17 909 326.

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție.

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 16 februarie 2021 în cauza R 1741/2020-5.

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- dispunerea înregistrării mărcii Uniunii Europene nr. 17 909 326, LÓPEZ DE HARO (fig.) pentru clasa 33;
- obligarea părții adverse la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 16 aprilie 2021 – Mlékárna Hlinsko/Comisia**(Cauza T-213/21)**

(2021/C 228/47)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: Mlékárna Hlinsko a.s. (Hlinsko, Republica Cehă) (reprezentanți: S. Sobolová și O. Billard, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea interdicției de a acorda granturi, impusă prin scrisoarea pârâtei din 22 octombrie 2020 cu numărul de referință ARES (2020) 5759350;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea de către pârâtă a drepturilor fundamentale ale reclamantei, în mod atât direct, cât și indirect, întrucât aceasta din urmă nu și-a putut exercita dreptul de a fi ascultată în cursul investigației care a condus la adoptarea măsurii în litigiu.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe neкомпetența pârâtei de a efectua audituri cu privire la granturi specifice și de a decide cu privire la cereri specifice de granturi din fondurile structurale și de investiții europene, întrucât aceasta nu are decât dreptul de a examina conformitatea generală a sistemelor de gestiune și control puse în aplicare de statele membre, dar nu are nicio competență de a efectua audituri detaliate și de a decide cu privire la cereri de grant specifice formulate de întreprinderi individuale.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe neкомпetența pârâtei de a interpreta și de a aplica dreptul național al statelor membre, întrucât competențele sale sunt strict limitate de principiul atribuirii prevăzut la articolele 5 și 13 din Tratatul privind Uniunea Europeană, orice derogare de la acest principiu fiind de strictă interpretare, iar coroborarea principiului atribuirii cu dispozițiile tratatelor implică în mod clar faptul că pârâtă nu este competentă să aplice dreptul național al statelor membre. În orice caz, dispozițiile legii cehe invocate de pârâtă nu pot face obiectul unui control în temeiul Regulamentului nr. 1303/2013 ⁽¹⁾, care constituie temeiul legal al procedurii de audit care a condus la adoptarea măsurii în litigiu.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că pârâtă nu a demonstrat conținutul legii cehe și a săvârșit erori în interpretarea și în aplicarea acesteia. În loc să dovedească conținutul legii cehe, astfel cum solicită jurisprudența Curții de Justiție, pârâtă a efectuat o interpretare eronată grosieră a legii cehe, în special a articolului 4c din Legea privind conflictele de interes ⁽²⁾, ignorând în mod deliberat jurisprudența instanțelor cehe referitoare la obiectul procedurii de audit care a condus la adoptarea măsurii în litigiu.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe erorile pârâtei în interpretarea și în aplicarea dreptului Uniunii, întrucât aceasta a concluzionat în mod eronat în sensul încălcării articolului 61 din Regulamentul financiar ⁽³⁾ și nu a luat în considerare faptul că reglementarea cehă privind conflictele de interese nu este conformă cu principiile de bază ale dreptului Uniunii.

- (¹) Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului (JO 2013, L 347, p. 320).
- (²) Legea cehă nr. 159/2006 privind conflictele de interese, cu modificările ulterioare.
- (³) Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 (JO 2018, L 193, p. 1).

Acțiune introdusă la 20 aprilie 2021 – SB/eu-LISA

(Cauza T-217/21)

(2021/C 228/48)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: SB (reprezentant: H. Tagaras, avocat)

Pârâtă: Agenția Uniunii Europene pentru Gestionarea Operațională a Sistemelor Informatice la Scară Largă în Spațiul de Libertate, Securitate și Justiție (eu-LISA)

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- admiterea cererii introductive;
- anularea actelor atacate;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii sale în anulare împotriva deciziei Agenției Uniunii Europene pentru Gestionarea Operațională a Sistemelor Informatice la Scară Largă în Spațiul de Libertate, Securitate și Justiție (eu-LISA) din 3 august 2020 privind concedierea reclamantului la finalul perioadei sale de probă, acesta invocă șase motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe încălcarea obligației de motivare, în măsura în care, printre altele, raportul privind perioada de probă nu ar menționa niciun fapt concret și s-ar limita la aprecieri abstracte, nesusținute de fapte sau de trimiteri la presupuse deficiențe ale reclamantului privind îndeplinirea obiectivelor. Reclamantul reproșează de asemenea autorității abilitate să încheie contractele de muncă că a contrasemnat raportul privind perioada de probă fără a preciza care aprecieri ale redactorilor acestuia și le înșușea.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe încălcarea normei care impune desfășurarea perioadei de probă în „condiții normale”, în măsura în care i s-ar reproșa reclamantului îndeplinirea nesatisfăcătoare a unor sarcini care nu i-ar fi fost atribuite niciodată, precum și cunoștințe insuficiente de limbă engleză, în pofida faptului că pârâta a verificat cunoștințele menționate în două rânduri înainte de recrutarea reclamantului.

3. Al treilea motiv este întemeiat pe încălcarea dreptului de a fi ascultat, în măsura în care reclamantul nu ar fi fost autorizat să comenteze procesul-verbal al dialogului formal cu evaluatorul perioadei sale de probă și nu ar fi fost invitat la o audiere de către autoritatea abilitată să încheie contractele de muncă decât după ce aceasta a luat decizia de concediere.
4. Al patrulea motiv este întemeiat pe neregularități procedurale constând printre altele în nerespectarea termenelor pentru procedura de întocmire a raportului privind perioada de probă, în prezența unei persoane neprevăzute cu ocazia dialogului formal de evaluare, în lipsa consultării superiorului direct al reclamantului și în lipsa oricărei trimiteri în raportul privind perioada de probă la atribuirea de noi obiective reclamantului în cursul perioadei de probă.
5. Al cincilea motiv este întemeiat pe încălcarea obligației de sollicitudine și a articolului 84 din Regimul aplicabil celorlalți agenți, ca urmare a faptului că pârâta l-a incitat pe reclamant să facă un efort de ameliorare intens spre sfârșitul perioadei sale de probă pentru a putea fi confirmat pe post, iar ulterior l-a anunțat că această ameliorare era tardivă, deși administrația ar fi întârziat în lansarea procedurilor. În același context, reclamantul reproșează pârâtei că nu i-a prelungit perioada de probă, ceea ce ar fi permis „măsurarea” ameliorării sale, ținând seama și de constrângerile legate de criza sanitară.
6. Al șaselea motiv este întemeiat pe o eroare vădită de apreciere și pe încălcarea principiului bunei administrări pentru motivele invocate mai sus.

Acțiune introdusă la 23 aprilie 2021 – Agora Invest/EUIPO – Transportes Maquinaria y Obras (TRAMOSA)

(Cauza T-219/21)

(2021/C 228/49)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: Agora Invest, SA (Barcelona, Spania) (reprezentant: A. Alejos Cutuli, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Transportes Maquinaria y Obras, SA (Madrid, Spania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul/Titularul mărcii în litigiu: reclamanta.

Marca în litigiu: cererea de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative TRAMOSA – cererea de înregistrare nr. 17 236 531.

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție.

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 16 februarie 2021 în cauza R 566/2020-5.

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- respingerea opoziției B 3 029 199 la cererea de înregistrare a unei mărci a Uniunii Europene nr. 17 236 531;
- dispunerea admiterii cererii de înregistrare a unei mărci a Uniunii Europene nr. 17 236 531 TRAMOSA (cu reprezentare grafică);

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 25 aprilie 2021 – Italia/Comisia

(Cauza T-221/21)

(2021/C 228/50)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Republica Italiană (reprezentanți: G. Palmieri, agent, G. Rocchitta, C. Gerardis și E. Feola, avvocati dello Stato)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei de punere în aplicare (UE) 2021/261 a Comisiei din 17 februarie 2021, în măsura în care aplică, în sarcina Italiei, corecțiile financiare referitoare la anchetele AA/2017/013 (Ajutoare pe suprafață – Toate agențiile de plăți – Exercițiul financiar 2018 – 67 368 272,99 euro) și CEB/2018/057 (Exercițiul financiar 2017 și plăți efectuate cu întârziere – Toate agențiile de plăți – quantum net: 74 978 660,98 euro – quantum brut: 75 696 497,283 euro);
- cu titlu subsidiar, anularea aceleiași decizii în măsura în care aplică o corecție forfetară de 67 368 272,99 euro, referitoare la ancheta de audit AA/2017/013 (Ajutoare pe suprafață – Toate agențiile de plăți – Exercițiul financiar 2018 – 67 368 272,99 euro), în locul corecției punctuale estimate de AGEA la 27 848 824,26 euro;
- în orice caz, obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv, privind ancheta AA/2017/013 referitoare la ajutoarele pe suprafață, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 637/2008 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului (JO 2013, L 347, p. 608), în ceea ce privește definiția „pășunilor permanente” adoptată la nivel național în temeiul Decretului ministerial din 18 noiembrie 2014.
2. Al doilea motiv, privind ancheta AA/2017/013, întemeiat pe încălcarea articolului 52 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului (JO 2013, L 347, p. 549), precum și a articolului 12 alineatele (2) și (6) din Regulamentul delegat (UE) nr. 907/2014 al Comisiei din 11 martie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește agențiile de plăți și alte organisme, gestiunea financiară, verificarea și închiderea conturilor, garanțiile și utilizarea monedei euro (JO L 255, p. 18) în ceea ce privește aplicarea unei cote forfetare deși riscul efectiv pentru bugetul Uniunii poate fi calculat.

3. Al treilea motiv, privind ancheta AA/2017/013, întemeiat pe încălcarea articolului 296 al doilea paragraf TFUE și a articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în ceea ce privește aplicarea clauzei generale a „efortului disproporționat” pe baza căreia este justificată corecția forfetară.
4. Al patrulea motiv, privind ancheta CEB/2018/057 referitoare la întârzierea în efectuarea plăților, întemeiat pe încălcarea articolului 5 alineatul (4) din Regulamentul delegat (UE) nr. 907/2014 al Comisiei, în ceea ce privește întârzierile asumate în plățile aferente cererii unice 2015, deși ne aflăm în prezența unor „condiții speciale” de gestionare legate de aplicarea reformei PAC 2015-2020.

Acțiune introdusă la 26 aprilie 2021 – Shopify/EUIPO – Rossi și alții (Shoppi)

(Cauza T-222/21)

(2021/C 228/51)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Shopify Inc. (Ottawa, Ontario, Canada) (reprezentanți: S. Völker și M. Pemsel, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Celelalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Massimo Carlo Alberto Rossi (Fiano, Italia), Salvatore Vacante (Berlin, Germania), Shoppi Ltd (Londra, Regatul Unit)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă Shoppi în albastru închis, alb, roșu, portocaliu – marca Uniunii Europene nr. 16 684 797

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 18 februarie 2021 în cauza R 785/2020-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- respingerea recursului formulat de celelalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul Camerei a doua de recurs a EUIPO împotriva deciziei diviziei de anulare din 6 februarie 2020 (numărul 000034203 C);
- obligarea EUIPO și a celorlalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul Camerei a doua de recurs a EUIPO la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în fața camerei de recurs.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 60 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (EU) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului
-

Acțiune introdusă la 27 aprilie 2021 – PepsiCo/EUIPO (Smartfood)**(Cauza T-224/21)**

(2021/C 228/52)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: PepsiCo, Inc. (Raleigh, Carolina de Nord, Statele Unite) (reprezentanți: V. von Bomhard și J. Fuhrmann, lawyers)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a mărcii figurative Smartfood în culori – cererea de înregistrare nr. 18 170 180

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 12/02/2021 în cauza R 1947/2020-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 94 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 27 aprilie 2021 – Ryanair/Comisia**(Cauza T-225/21)**

(2021/C 228/53)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: Ryanair DAC (Swords, Irlanda) (reprezentanți: E. Vahida, F.-C. Laprèvote, S. Rating, V. Blanc și I. Metaxas-Maranghidis, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei pârâtei din 4 septembrie 2020 privind ajutorul de stat SA.58114 (2020/N) – Italia – COVID-19 aid to Alitalia ⁽¹⁾ și
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe abuzul de putere al pârâtei și pe aplicarea în mod eronat de către aceasta a articolului 107 alineatul (2) litera (b) TFEU prin faptul că a dat prioritate examinării ajutorului și a suspendat investigațiile referitoare la ajutorul pentru salvare nelegal acordat Alitalia în anii 2017 și 2019.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe aplicarea în mod eronat de către pârâtă a articolului 107 alineatul (2) litera (b) TFEU și pe săvârșirea de către aceasta a unor erori vădite de apreciere în ceea ce privește examinarea proporționalității ajutorului acordat pentru compensarea pagubelor cauzate de COVID-19.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe încălcarea de către pârâtă a unor dispoziții specifice din TFEU și a principiilor generale de drept al Uniunii care au stat la baza liberalizării transportului aerian în Uniune de la sfârșitul anilor 1980 (și anume, nediscriminare, liberă circulație a serviciilor – aplicate transportului aerian prin Regulamentul nr. 1008/2008 ⁽²⁾ – și libertate de stabilire).
4. Al patrulea motiv este întemeiat pe faptul că pârâta nu a inițiat procedura oficială de investigare în pofida unor dificultăți serioase și a încălcat drepturile procedurale ale reclamantei.
5. Al cincilea motiv este întemeiat pe încălcarea de către pârâtă a obligației de motivare.

⁽¹⁾ JO 2021, C 41, p. 6.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1008/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 septembrie 2008 privind normele comune pentru operarea serviciilor aeriene în Comunitate (reformare) (Text cu relevanță pentru SEE) (JO 2008, L 293, p. 3).

Acțiune introdusă la 27 aprilie 2021 – Retail Royalty/EUIPO – Fashion Energy (Dispozitiv în forma unui vultur)

(Cauza T-226/21)

(2021/C 228/54)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Retail Royalty Co. (Las Vegas, Nevada, Statele Unite) (reprezentanți: J. Bogatz și Y. Stone, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Fashion Energy Srl (Milano, Italia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă (Dispozitiv în forma unui vultur) – marca Uniunii Europene nr. 5 066 113

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 10 februarie 2021 în cauza R 2813/2019-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO și a celeilalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 58 alineatul (1) litera (a), a articolului 58 alineatul (2) și a articolului 18 alineatul (1) din Regulamentul (EU) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului, precum și a articolului 19 alineatul (1) din Regulamentul delegat (UE) nr. 2018/625 al Comisiei coroborat cu articolul 10 alineatul (3) din Regulamentul delegat (UE) nr. 2018/625 al Comisiei;
 - încălcarea articolului 94 alineatul (1) din Regulamentul (EU) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.
-

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)



Oficiul pentru Publicații
al Uniunii Europene
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO